

# KURJER WILENSKI

BIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

## Końcowy etap uporządkowania samorządu

Rada Ministrów uchwaliła projekty ustaw: o służbie, o odpowiedzialności pracowników, o uposażeniach

WARSZAWA. (Pat). Dnia 17 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. premiera Marjana Zyndram - Kościółkowskiego posiedzenie Rady Ministrów.

Rada Ministrów uchwaliła PROJEKT USTAWY O SŁUŻBIE W SAMORZĄDZIE TERYTORJALNYM.

oraz związany z nim organicznie projekt ustawy o odpowiedzialności członków organów zarządzających i pracowników w samorządzie terytorjalnym. Oba projekty ustaw stanowią mający końcowy etap na drodze do uporządkowania i unowocześnienia samorządu terytorjalnego. Są one uzupełnieniem reformy tego samorządu, której punktem wyjścia jest ustawa samorządowa z dnia 23 marca 1933 r.

Obecny stan prawny w dziedzinie pracowniczego przedstawia całą mozaikę przepisów, niejednokrotnie w poszczególnych dziedzinach sprzecznych z sobą.

Projekt ustawy o służbie w samorządzie terytorjalnym zmierza do jednolitego uregulowania we wszystkich związkach samorządowych:

- 1) charakteru prawnego stosunku służbowego,
- 2) zawiązań i rozwiązań stosunku służbowego oraz
- 3) obowiązków i praw pracowniczych.

PROJEKT ZAS USTAWY O ODPOWIEDZIALNOŚCI PRACOWNIKÓW W SAMORZĄDZIE TERYTORJALNYM reguluje nie tylko zasady odpowiedzialności służbowej, lecz załatwia ramowo podstawowe zasady postępowania dyscyplinarnego, zabezpiecza prawa członków organów zarządzających i funkcjonariuszów.

Ustalenie szeregu najistotniejszych zasad postępowania dyscyplinarnego, znacznie ścieśnia zakres norm wykonawczych w porównaniu z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-go października 1932 r.

W dalszym ciągu obrad Rada Ministrów uchwaliła

PROJ. USTAWY O UPOSAŻENIACH W SAMORZĄDZIE TERYTORJALNYM

Konieczność unormowania uposażeń w samorządzie terytorjalnym jest przede wszystkim konsekwencją jednoczesnego opracowania ustaw o służbie w samorządzie terytorjalnym (pragmatyki) i o odpowiedzialności służbowej.

Naczelne przesłanki projektowanej ustawy o uposażeniach w samorządzie terytorjalnym są:

- 1) Uregulowanie systemu uposażeń członków organów zarządzających i pracowników samorządowych, przez jego uproszczenie, dostosowanie do stanu faktycznego oraz przez zbliżenie tego systemu do zasad uposażenia funkcjonariuszów państwowych, unormowanie wreszcie pewnych szczegółów prawa uposażeniowego, opartego do tychczas na dość fragmentarycznych normach, oraz

- 2) uzyskanie pewnych oszczędności w administracji samorządowej.

POLSKI BIAŁY KRZYŻ.

Dalej Rada Ministrów przyjęła rozporządzenia w sprawie nadania statutu stowarzyszeniu „Polski Biały Krzyż”, w sprawie uznania towarzystwa owego za

stowarzyszenie wyższej użyteczności.

OPLATY STEMPOWE OD SPÓLEK.

To ostatnie rozporządzenie Rady Ministrów przedłuża o dwa lata okres trwania ulg w opłatach stempowych od zawiązań spółki oraz od podwyższenia jej kapitału, tudzież od wpłat na poczet udziałów w spółdzielniach. W rozporządzeniu tem zawarte jest również uprawnienie dla ministra skarbu do udzielania w przypadkach przekształcenia lub fuzji spółek daleko idących ulg, a nawet zupełnego zwalnienia od opłat stempowych.

Wreszcie Rada Ministrów powzięła uchwały W SPRAWIE POWOŁANIA KOMISJI DO ZBADANIA GOSPODARSTWA PRZEDSIĘWZIĘSTW PAŃSTWOWYCH, oraz W SPRAWIE ZMIANY STATUTU ORGANIZACYJNEGO MINISTERSTWA PRZEMYSŁU I HANDELU.

TELEF. OD WŁASN. KORESP. Z WARSZAWY.

## Zmiany w województwach

Jak się dowiadujemy zdecydowane zostało mianowanie wicewojewody pomorskiego p. Mieczysława Starzyńskiego na stanowisko p. o. wojewody stan-

slawskiego. Wicewojewodą pomorskim zostanie p. Zygmunt Szczepański, obecny nacz. wydz. społ.-polityczn. w temże województwie.

## Sprawa potaniania podręczników szkolnych

Wicemin. oświaty prof. Chyliński udzielił „Iskrze” wywiadu, w którym o mówił sprawę podręczników szkolnych. M. in. wicemin. Chyliński zaznaczył, że ministerstwo dąży do tego, aby zapewnić szkole możliwie najlepsze i najtań-

sze podręczniki. Aktualną dziś obniżkę ceny da się osiągnąć tylko przez ograniczenie liczby aprobowanych do użytku podręczników. To umożliwi wydawcom kalkulowanie odpowiednio niskiej ceny.

## Przesilenie gabinetowe we Francji

nastąpi po powrocie Laval'a z Genewy

PARYŻ. (Pat). Wypadki polityczne rozwijają się z dużą szybkością. Wczoraj minister Herriot oświadczył, iż złoży dymisję ze stanowiska ministra sta-

nu w ciągu 48 godzin. Oświadczenie Herriota złożone zostało delegacji grupy parlamentarnej partii radykalnej, która przedstawiła prezesowi uchwałę 60 deputowanych radykalnych, którzy wczoraj głosowali przeciw rządowi. Deputowani ci na zebraniu południowym uchwalili jednomyślnie, wyrażając jednocześnie swoją sympatię Herriotowi, iż dalsze pozostawanie ministrów radykalnych w rządzie jest nie do pogodzenia z doktryną partii radykalnej. Powyższą uchwałę, będącą wyrazem nacisku poważnego odłamu partii radykalnej na swych przedstawicieli w rządzie, doręczono również wszystkim ministrom radykalnym.

Późnym wieczorem minister pracy Frossard oraz minister poczt Mandel odbyli konferencję z premierem Laval'em. W kołach politycznych rozeszły się pogłoski, iż zawiadomili oni mieli premiera również o swoim zamiarze złożenia dymisji. Po konferencji tej obaj ministrowie odmówili jakiegokolwiek wyjaśnienia. W kołach politycznych wyrażają opinie, iż pomimo naprężonej sytuacji sprawa dymisji ministrów radykalnych, a w związku z tem i los gabinetu zadecyduje się ostatecznie po powrocie premiera Laval'a z Genewy.

## Rada rodzinna nad córkami ś.p. Marszałka

WARSZAWA. (Pat). Dnia 16 b. m. odbyło się na zamku pierwsze zebranie rady rodzinnej na małoletnimi córkami ś. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

W skład rady rodzinnej wchodzi: pani marszałkowa Aleksandra Piłsudska, pp. Kazimierz Piłsudski, Jan Piłsudski, gen. Rydz-Śmigły, gen. Kazimierz Sosnkowski, Walery Sławek, gen. Stanisław Ruppert, prezes N. I. K. p. Jakób Krzemiński i kierownik sądu grodzkiego Wacław Jaruzelski, przewodniczący rady rodzinnej z urzędu.

Na zebraniu był również obecny prezes sądu okręgowego p. Tadeusz Kamiński.

P. Jan Piłsudski spowodu choroby w zebraniu udziału nie wziął.

## Schuschnigg z wizytą w Pradze

PRAGA. (Pat). Wczoraj ogłoszono komunikat oficjalny, stwierdzający, iż kanclerz Schuschnigg i premier Hodza omówili szereg spraw, interesujących oba kraje, a przede wszystkim zagadnienia gospodarcze. Zgodnie stwierdzono znaczenie traktatu handlowego, który ma być wkrótce zawarty, oraz przedłużenie, a nawet rozszerzenie traktatu o arbitrażu, wygasającego 1-go maja rb.

Kanclerz Schuschnigg podczas przyjęcia u prezydenta Benesza miał również sposobność omówić zagadnienia, interesujące oba kraje.

Premier Hodza wydał na cześć kanclerza Schuschnigga obiad, w którym wzięli udział członkowie rządu i wyżsi urzędnicy ministerstwa spraw zagranicznych.

Kanclerz Schuschnigg wyjechał do Wiednia o godz. 23-ej.

## Wyrok w aferze Stawiskiego

11 niewinnych, 8 skazanych

PARYŻ. (Pat). Dziś zapadł wyrok w ciągnącym się oddawna sensacyjnym procesie oskarżonych o udział w oszustwach Stawiskiego. Z pośród oskarżonych niewinni zostali następujące osoby:

B. taksator kasy kredytowej Orleanu Farault, b. adwokat Gaulier, Arlette Stawiska, b. inspektor policji Digoin, b. dyrektor wydawnictwa „La Volonte” Dubarry, b. dyrektor wydawnictwa „La Liberte” Camille Aymard, Paul Levy, dziennikarz Darius, b. adwokat Guibaud Ribaud, De Pardon i Romagnolo.

Pozostali oskarżeni skazani zostali na kary ciężkich robót lub więzienia, a mianowicie: b. dyrektor towarzystwa kredytowego miejskiego w Bayonne, Tissier — na 7 lat ciężkich robót, b. deputowany i b. burmistrz Bayonne, Garat — na 2 lata więzienia, b. dyrektor musik-hallu „Empire” Henri Hayotte — na 7 lat więzienia, b. taksator towarzystwa kredytowego w Bayonne, Cohen — na 5 lat więzienia, b. dyrektor tow. kredytowego w Orleanie, Desbrosses — na 5 lat więzienia, b. dyrektor tow. ubezpieczeń, Guebin — na 5 lat więzienia, b. generał Bardi de Fourtou — na 2 lata więzienia, Hatot — na 2 lata więzienia i deputowany Gaston Bonnaure — na rok więzienia z zawieszeniem kary.

## Delegacja kombatanów niemieckich z wizytą w Anglii

BERLIN. (PAT). — Niemieckie biuro informacyjne podaje, iż 19 bm. przybędzie do Londynu delegacja b. kombatanów niemieckich, re wizytująca delegację legionu brytyjskiego, która bawiła w Niemczech w lipcu r. ub.

## Angielska flota wojenna w Pireusie



4 krążowniki angielskie „Axmouth”, „Electro”, „Express” i „Export” przybyły z Aleksandrii do Pireusu.



# Drogi do oszczędnej gospodarki samorządowej

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych

WARSZAWA. (Pat.) Minister Spraw Wewn. Raczkiewicz wydał okólnik do wszystkich wojewodów, starostów, prezydentów miast i przewodniczących wydziałów powiatowych, udzielając szczegółowych instrukcji co do ustalenia i zatwierdzenia preliminarzy budżetowych związków samorządowych na r. 1936/37.

Minister zwraca uwagę, że jednym z podstawowych zadań obecnej akcji rządu, podjętej w celu uzdrowienia życia gospodarczego jest zmniejszenie rozpiętości cen produktów przetworzonych w stosunku do poziomu cen produktów rolnych. Zrealizowanie tego zadania wymaga ścisłej koordynacji polityki skarbowej związków samorządowych z założeniami polityki gospodarczej rządu. Koordynacja ta ze strony związków samorządowych powinna wyrazić się przede wszystkim przez odpowiednie obniżenie opłat za korzystanie z urządzeń komunalnych zwłaszcza posiadających ważne znaczenie gospodarcze. Chodzi tu przede wszystkim o zniżkę cen za prąd elektryczny, wodę, gaz, komunikację oraz o zastosowanie specjalnych rabatów dla potrzeb warsztatów przemysłowych, rzemieślniczych i handlowych.

Jeżeli chodzi o bardziej konkretne wskazówki co do obniżenia wydatków osobowych, to pewne możliwości tego obniżenia p. minister widzi w redukcji pracowników. Redukcja ta powinna objąć pracowników, dla których praca w związku samorządowym nie jest podstawą egzystencji a więc osoby, pobierające emeryturę, zajmujące parę posad, osoby, których wspólmażonek, względnie współmażonka posiada źródło dochodu wystarczające na utrzymanie rodziny, córki i synowie zamożnych rodziców itp.

Natomiast akcja oszczędnościowa nie powinna zanikać drogi do pracy w samorządzie ulidym siłom pracowniczym, posiadającym odpowiedni cenzus naukowy. Celem ułatwienia dostępu wymienionym młodym siłom, wojewódzka władza nadzorcza winna w drodze odpowiednich starań zapewnić słuchaczom Instytutu pracy samorządu terytorjalnego conajmniej 6 praktyk wakacyjnych na obszarze województwa.

Oszczędności w wydatkach na uposażeniach pracowników nie powinny jednak doprowadzać do wypłacania wynagrodzeń niewspółmiernie niskich. M. in. wynagrodzenie sekretarza gminnego podwyższone winno być do minimum bruto 100 zł. miesięcznie.

Jeżeli chodzi o obniżenie wydatków rzeczowych, to przede wszystkim winny być zredukowane do minimum wydatki o charakterze reprezentacyjnym oraz wydatki z okazji uroczystości, wizytacji i obchodów, należy dopilnować również aby powiatowe związki samorządowe i miasta ograniczyły ilość samochodów osobowych.

Oszczędności w działach specjalnych jak dro

gi, oświata, zdrowie, opieka społeczna i popieranie rolnictwa, winno odbywać się z jak największą ostrożnością i możliwie w najbardziej ograniczonych rozmiarach. Dalej p. minister podtrzymując w całej rozciągłości zalecenia co do ograniczenia wydatków o charakterze subwencyjnym, zwraca uwagę, że mogą być prelimitowane subwencje na cele wychowania fizycznego i przyspos. wojskowego, LOPP, Polski Czerwony Krzyż oraz Fundusz Obrony Morskiej. Mogą być również prelimitowane subwencje dla Centralnego Komitetu Uczenia Pamięci Marsz. Józefa Piłsudskiego i Tow. Przyjaciół Młodzieży Akademickiej.

Dnia 16 stycznia 1936 roku zmarł

**Ś. T. P. ALEKSANDER ROŻNOWSKI**

Prezes Rady Notarjalnej w Wilnie

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby, Mostowa 3 a m. 12 do kościoła św. Ducha odbędzie się w dniu 18 stycznia o godz. 10 rano, poczem nastąpi pogrzeb na cmentarz po-Bernardyński.

O tych smutnych obrzędach zawiadamia

**RADA NOTARJALNA W WILNIE**

## Włosi skarżą Etiopów za sposób prowadzenia wojny

GENEWA (Pat.). Do sekretariatu Ligi Narodów wpłynęła, podpisana przez ministra Suvichia dłuższa nota włoska, dotycząca sposobu prowadzenia wojny przez Abisyńczyków.

Pierwszą część noty zajmuje się omówieniem nadużywania odznak Czerwonego Krzyża i przytacza dwa konkretne wypadki, w których to na

dużycie miało mieć miejsce. Druga część noty poświęcona jest używaniu przez Abisyńczyków kul dum-dum.

Jak wynika z przeprowadzonego przez władze włoskie dochodzenia, w amunicyj zdobytej dnia 5 grudnia znaleziono 1100 naboł dum-dum, pochodzących z firmy Kynok Limited Wotton-Birmingham. 258 naboł różnych typów, których pozbawienia nie można było ustalić. Następnie nota przytacza kilkadziesiąt wypadków zranienia żołnierzy włoskich przez takie kule. Do noty dołączone są liczne fotografie i świadectwa lekarskie.

W ostatniej części noty zajmuje się okrucieństwami, cytując również poszczególne wypadki znęcania się nad jeńcami i rannymi. Najbardziej charakterystycznym z tych wypadków jest m. in. fakt, że, jak twierdzi nota z 44 Włochów, za bitych w walce 28 grudnia, znaleziono 25 trupów z obcięciami genitalijami. Lotnika włoskiego Mutillo, którego wzięto do niewoli w Ogadenie, męczono za życia, następnie odcieło mu głowę, którą zaniesiono w triumfie do głównej kwatery abisyńskiej. Fakt ten potwierdził oficer francuski Lipman konsulowi włoskiemu w Dżibuti. Do noty dołączone są fotografie ilustrujące te wypadki.

## Demarche ambasadorów francuskiego i angielskiego w Berlinie

LONDYN. (PAT.). — Agencja Reutersa donosi urzędowo: ostatnia demarche ambasadora W. Brytanii w Berlinie Phippsa miała na celu poinformowanie rządu Rzeszy niemieckiej, że na naradzie rzeczoznawców technicznych francuskich i brytyjskich zagadnienie granicy wschodniej Francji nie było poruszane.

Natomiast wizyta ambasadora francuskiego Francois Ponceta w urzędzie do spraw zagranicznych Rzeszy niemieckiej miało na celu jak sądzą żądanie nowej gwarancji, że demilitaryzacja strefy nadreńskiej nie będzie pogwałcona, o którym to zagadnieniu w demarche brytyjskiej nie wspomniano.

## Z walk w Etiopii

Działania wojenne na froncie południowym uległy przerwie, ponieważ Włosi muszą zorganizować zaopatrzenie swych wojsk w żywność i amunicję.

W Addis-Abebie, jak donosi Reuter, kwestjonują rozmiary zwycięstwa, odniesionego przez armię gen. Grazianego. Według Abisyńczyków w starciach na froncie południowym brało udział zaledwie 4 tys. żołnierzy rasa Desty. Rus Desty otrzymuje obecnie z kilku stron posiłki.

Według informacji Reutersa, 4 samoloty włoskie bombardowały dzisiaj Koram, miejscowość położoną o 160 km na północ od Dessie. Hołce ofiar, spowodowana tem bombardowaniem, nie jest znana.

## Są dowody mające uniewinnić Hauptmanna

NOWY YORK. (PAT.). — Harold Keyes, defektyw na usługach obrońców Hauptmanna, oświadczył onegdaj przedstawicielom prasy, że zgromadził materiał dowodowy, który w razie rewizji procesu musi spowodować uniewinnienie Hauptmanna. Materiał ten będzie ogłoszony.

Gubernator Hoffman oświadczył, że rzecznik zwolniony grafológ Samuel Small jest zdania, iż

listy z żądaniem okupu nie były pisane przez Hauptmanna.

NEW JERSEY (PAT). Gubernator Hoffman oświadczył, że ma zamiar odroczyć egzekucję Hauptmanna po raz ostatni, zaznaczając, że decyzja jego nie stanowi aktu pożałowania ze strony władzy wykonawczej. Żona Hauptmanna oświadczyła, że jest bardzo szczęśliwa.

## Wiadomości z Kowna

SPIS, KTÓREGO NIE MOŻNA KWESTJONOWAĆ.

We środę w artykule p. t. „Sprostowanie Elity” podaliśmy szereg nazwisk Polaków, skazanych ostatnio przez władze litewskie. Ponieważ ze strony litewskiej kwestjonowano ścisłość nazwisk informacyjnej, podajemy spis osób, ukaranych w listopadzie i grudniu r. 1935, a zamieszczony w Nr. 11 kowieńskiego „Dnia Polskiego”. Pismo to, jak wiadomo, podlega surowej cenzurze litewskiej, wiadomość zatem nieprawdziwa nie mogłaby się ukazać. Oto ten spis:

Wincenty Byliński został ukarany zesłaniem na 6 miesięcy do pow. szawelskiego.

Nauczycielka prywatna Jadwiga Jodkowska została ukarana zesłaniem do stałego miejsca zamieszkania na cały czas trwania stanu wojennego.

Miehał Bujwid został ukarany 14 dohami aresztu.

Józef Pacewicz został ukarany 7 dohami aresztu.

Nauczyciel prywatny Zdzisław Koczarski został ukarany zesłaniem ze swego stałego miejsca zamieszkania do pow. birżańskiego na cały czas trwania stanu wojennego.

Członek Zarządu Sekcji Samowychowawczej Polskiego T-wa „Oświata” w Wilkomierzu. Tadeusz Jankiewicz, został ukarany zesłaniem do pow. rosieńskiego na cały czas trwania stanu wojennego.

Został zamknięty na cały czas trwania stanu wojennego następujące organizacje:

Wilkomierski oddział Polskiego Klubu Sportowego w Litwie „Sparta”.

Sekcja samowychowawcza Polskiego Towarzystwa „Oświata” w Wilkomierzu.

Kierownik polskiej biblioteki-czytelni w Wędrzagołę Mieczysław Ancuta, został ukarany zesłaniem na 1 rok do powiatu szakińskiego.

Został aresztowany i wydalone z Wisztyńca 2 nauczycielki prywatne: Anna Bukowska i Teodora Kirkielewówna.

16 mieszkańców miasta Wilkomierza zostało ukaranych aresztem od 2 do 6 tygodni.

W dalszym ciągu zostali wydalen z miejsca pracy i zesłani do rozmaitych miejscowości polscy nauczyciele prywatni: Jerzy Mackiewicz, Łucja Paszkowiczówna i Wacław Wrzesiński.

Oprócz tego skazani na więzienie: Aleksander Staszewska — 1 mies., Weronika Kossowska — 1 mies., Antoni Pompałowicz — 1 mies. Wacław Byliński — 2 tyg., Adam Taraszkiewicz — 2 tyg.

POLACY POSIADAJĄ 7000 M<sup>2</sup> W PORCIE KŁAJPEDZKIM.

„Lietuvos Aidas” donosi, iż Polacy mają w porcie kłajpedzkim w kilku działkach obszar 7.000 m. kw. na którym jest również kilka składów. Mieniem tem zarządza obecnie portugalski konsul honorowy Natan Naftal. Place te zostały nabyte za czasów rządów francuskich w Kłajpedzie. Po wznowieniu stosunków polsko-litewskich — kończy pismo — mienie to byłoby nader cenne dla Polaków.

„POLACY W LITWIE SĄ OGLADANI PRZEZ POMNIEJSZAJĄCE SZKŁO...”

Warszawski korespondent „Lietuvos Aidas” p. Gustainis zamieścił w swoim piśmie artykuł „Polacy nie znają jeszcze Litwy!” poświęcony wiecowi protestacyjnemu z dn. 5 b. m. Autor dowodzi w nim, że polityka polska w stosunku do Litwy jest błędna, gdyż wynika z nieznajomości Litwy. Kowieński „Dzień Polski” zamieszcza na ten temat następujące ciekawe uwagi:

Ostatecznie, gdy się zwąży, że granica jest przeciętnie od lat kilkunastu zamknięta, to fakt trudności zaznajomienia się ogółu polskiego z Litwą jest o tyle oczywisty, że przy jego skutkowności obeszłoby się nawet bez tego wykrzyknika.

Gdy się zwąży natomiast sytuację na Litwie, przypominającą nieco ghetto, to należy sobie uprzytomnić, że przecie wewnątrz kraju pomiędzy obu społeczeństwami żadnej linii administracyjnej nie było i że nani Polakom tutaj nie mogło zależeć na wytworzeniu sytuacji, jaka obecnie istnieje.

To też, zgadzając się z tezą autora, iż wzaajemna, dokładna znajomość może usunąć wiele nieporozumień, uważamy, że możnaby ją zastosować również do stosunków między narodem litewskim a Polakami w Litwie.

Korespondent dalej dowodzi, że stosunek między Polską a Litwą nie może się opierać na przewadze sił, wynikającej ze stosunku liczebności 33:25 i że Polacy nie chcą zrozumieć litewskich dążeń i ich zranionego serca, a karmią się informacjami prasowymi, będącymi egzotykiem bajkami o Litwie.

Wobec takiego poglądu na współżycie narodów, należałoby rozpatrzyć, czy właśnie my Polacy w Litwie nie jesteśmy stale oglądani przez pomniejszające szkło, czy wymyślanie nam od wyrodników i t. d. może „zranienie serca” i czy głosy prasy litewskiej o Polakach w Litwie nie przypominają głosy prasy polskiej up. o Abisyńczykach, co nadaje im charakter nieco egzotykiem.

Dopiero po rozpatrzeniu gruntownym tych wszystkich zagadnień należy zastanowić się, a czem winno się opierać współżycie narodów.

## Stale na szlaku szczęścia...

W 10-tym dniu ciągnięcia znów padła wielka wygrana

**Zł. 50.000**

na nr. 117.633

w kolekturze

**A. Wolańska**

Wilno, Wielka 6

## Apel Komitetu Akcji Protestacyjnej

WILNIANIE!

Komitet Wykonawczy Akcji Protestacyjnej zwraca się z gorącym apelem do mieszkańców Wilna, aby wszyscy przyczynili się do utworzenia Funduszu Pomocy dla Polaków na Litwie. Zbiórka na rzecz tego Funduszu odbędzie się w niedzielę 19 b.m. Fundusz zebrany w ten sposób zostanie użyty na zaspokojenie najbardziej niezbędnych potrzeb kulturalnych, których nasi uciśnieni rodacy na Litwie są pozbawieni.

Pozatem Komitet Wykonawczy zwraca się do pp. właścicieli domów w Wilnie z prośbą udekorowania domów flagami w dniu 19 b.m. celem zainicjowania w ten sposób nierozdzielnej łączności na rodowej z ludnością polską na Litwie. Specjalnie Komitet zwraca się do właścicieli domów przy ul. Mickiewicza, Zamkowej, Wielkiej i Ostrobramskiej, któreimi przeciągnie pochód.

Jak się dowiadujemy pochód ten będzie filmowany.

## Wileńszczyzna protestuje przeciw prześladowaniu Polaków w Litwie

BRASŁAW. (PAT.) W dniu 15 b. m. z inicjatywy miejscowej Federacji PZOZ zwołane zostało w Brasławiu zebranie przedstawicieli organizacji społecznych i społeczeństwa niezorganizowanego, na którym postanowiono urządzać w niedzielę 19 b. m. w Brasławiu wielki wiec protestacyjny przeciwko prześladowaniu Polaków na Litwie. W tym celu wyłoniono komitet w składzie 5 osób oraz wydano odezwę do społeczeństwa pow. brasławskiego.

W tymże dniu podobne wiece odbędą się w Opsie, Widzach, Dru i Miorach pow. brasławskiego.

W dniu 15 b. m. na ogólnym zebraniu przedstawicieli organizacji i społeczeństwa pow. brasławskiego postanowiono zorganizować w Brasławiu Obwód T-wa Pomocy Polonji Zagranicznej i w tym celu wyłoniono komitet w następującym składzie: Henryk Konopnicki, Ignacy Kozubski, Wiktor Zebrowski, dr. Stanisław Pieczul, Antoni Maruszkiewicz, Antoni Kiklikiewicz, Komitet ten zajmie się werbunkiem członków i zwoła zebranie organizacyjne, na którym ukończy się za rząd obwodu.



## Dyskusja na marginesie procesu jedenastu

## Skończyć z nieporozumieniem

Wileński proces jedenastu wznowił zainteresowanie społeczeństwa sprawą postawą ideologiczną ogromnego i najbogatszego w talenty i charaktery odłamu młodzieży. Nie powinno to zainteresowanie — nie sprawą sądową, lecz problemem, który ona zawiera — zgasnąć wraz z końcem procesu, gdyż problem istnieje stale i przybiera nawet coraz większe rozmiary. To też chętnie udzielamy łam naszego pisma dla każdego RZETELNEGO, SZCZEREGO i troska o przyszłość Rzeczypospolitej nacechowanego poglądu na tę sprawę, choćbyśmy go całkowicie lub częściowo nie podzielali. Zamieszczając przeto w ramach tak pojętej dyskusji artykuł laureatki wileńskiej, czujemy się w obowiązku poczynić dwie zasadnicze uwagi, pomijając parę innych kwestyj, drobniejszych.

1) Najzupełniej zgadzamy się z Szanowną autorką co do niebezpieczeństwa POLITYCZNEGO, które tkwi w sugestynem oddziaływaniu sowieckich wzorów doktrynalnych na dążenia młodzieży do zasadniczych przemian ustrojowych, oraz naiwności lub niewiedzy, która cechuje stosunek tej młodzieży, lub znacznej jej części do polityki PAŃSTWOWEJ naszego wschodniego sąsiada. Na taką postawę młodzieży składają się różne przyczyny, ale bodaj najważniejszymi są:

1° całkowita bierność „pokolenia niepodległościowców” w dziedzinie zagadnień społecznych i 2° brak zainteresowania, brak studiów tej młodzieży nad HISTORIĄ, którą wręcz przytłacza u nich ekonomika w wydaniu marksowskim. Jednym z najważniejszych zadań naszych, t. zn. tych, którzy, chcąc z tą młodzieżą rozmawiać inaczej, niż przez krutki więzienny, jest uświadomienie jej co do istotnych, NIEZMIENNYCH elementów polityki PAŃSTWOWEJ Moskwy.

2) Nie podzielimy natomiast zdania szanownej autorki, że młodzież lewicowa nie troszczy się o własne państwo. Pomijając oczywiście tych, którzy są świadomie na służbie Z. S. S. R. młodzież ideowa, naszym zdaniem, posiada głębokie poczucie państwowe. Cała jej rewolucyjność polega na tem, że chce to państwo wewnętrznie przekształcić, nadać mu INNĄ TREŚĆ SPOŁECZNĄ. Nie po to jednak bynajmniej, aby stało się ono łupem jakiegoś nowego zaborcy, choćby miał on pozabawić je niezawisłości politycznej w imię najwznioślejszych haseł. Tej zdrady młodzieży, o której mówimy i myślimy, względem swej ojczyzny nie popełni i W OBCE RĘCE sprawę wewnętrzną jej przebudowy — NIE ODDA.

TESTIS

Proces jedenastu zakończony został uniewinnieniem znacznej większości oskarżonych i skazaniem trzech spośród nich, co, z zastosowaniem amnestji, dało wynik łagodny. Teraz można już o tym procesie mówić spokojnie.

Chcę mówić o artykułach, które ukazały się dzień po dniu w „Kurjerze Wileńskim”: „Sprawiedliwość przed sądem” i „Sąd nad sumieniem”; pierwszy — podpisany literami J. Ś., drugi — przez pana Eugenjusza Gulczyńskiego.

Oba te artykuły są tak czyste w intencji, że tembardziej czuje się potrzebę wyjaśnienia ciężkiego nieporozumienia.

Z obu artykułów bije głęboki żal do starszego społeczeństwa, dzisiaj Polską rządzącego; żal za to, że przez swoją nie dołączoną postawę wobec ciężkich warunków powojennego życia zmusiło niejako szlachetnie myślącą młodzież do szukania „nowych dróg poprzez Dżunglę polskiej rzeczywistości”.

Żal słuszny. Tu nie się nie da zaprzeczyć. Dotychczasowe „czynniki miarodajne” są istotnie odpowiedzialne za ten bunt młodzieży, którego epilog, (abyż to był naprawdę epilog), rozegrał się dn. 13 stycznia w sali sądowej.

Ale obóz rządzący składa się z byłych niepodległościowców. I tu występuje zarzut drugi. Niezrozumienie jakoby wśród większości tego obozu, za bardzo nielicznymi wyjątkami, dla walki o słu-

szność i sprawiedliwość społeczną, podjętej przez jedenastu oskarżonych.

Nie o bunt chodzi. Pokolenie, które przed dwudziestu laty, pod rozkazami Marszałka Piłsudskiego, walczyło o niepodległość, nie obawiało się nigdy rady kalizmu społecznego. Punktem wyjścia całego ruchu niepodległościowego była przecież ówczesna P. P. S. Dążenia do przebudowy ustroju społecznego są zrozumiałe, usprawiedliwione, są koniecznym atrybutem każdej myślącej młodej duszy.

Chodzi o co innego. Chodzi o cień Rosji, majaczący za plecami oskarżonych w procesie jedenastu, cień zawsze złowrogi, bez względu na to, czy nosi maskę czerwoną, czy białą.

Pozytywnie - emocjonalny stosunek Lewicy Akademickiej do Z. S. S. R. nie może ulegać żadnej wątpliwości. Tego niepotrzeba udowadniać. Wystarczy wziąć do ręki pierwszy lepszy numer „Poprostu”, wystarczy porozmawiać z każdym z nich, wysłuchać paru przemówień, (chociażby na „Środach Literackich”), wystarczy obserwować namiętne zainteresowanie każdym najmniejszym przejawem rosyjskiego życia. Psychologicznie da się to łatwo wytłumaczyć i niema nawet potrzeby szczegółowego uzasadnienia, dlaczego tak jest, a nie inaczej. Ale dla pokolenia niepodległościowców Z. S. S. R. nie jest tylko krajem do-

nosłego eksperymentu społecznego, ale jest także Rosją, wczorajszym zaborcą, niedawnym najezdźcą, Rosją, z którą walczyli przez całą młodość, której perfidję i zachłanność poznali na własnej skórze. Dlatego zasugerowanie się Rosją lewicowych przedstawicieli młodego pokolenia musi wzbudzić w niepodległościowcach lęk i odrazę niepokonaną. I to właśnie, a nie co innego, kopie przepaść między obu stronami.

Młodzi, jak to stwierdził w swoim artykule Testis, „wierzą naiwnie w odmienną rolę środków i celów polityki za granicą Sowiecką od tejże carskiej”. Starsi tej wiary nie mają i mieć nie mogą. Za wiele mieli z Rosją do czynienia, za dobrze ją znają.

Pan Eugenjusz Gulczyński w ankiecie „Kurjera Wileńskiego” na temat najciekawszej książki, podaje jako taką dzieło Kucharzewskiego „Od białego caratu do czerwonego”. Podzielim najzupełniej jego zachwyt dla tego dzieła. P. Gulczyński, pisząc o nim z entuzjazmem w wymienionej ankiecie, musiał się wszakże godzić z zasadniczą jego tezą. Inaczej nie zdobyłby się na entuzjazm. Kucharzewski przez cały ciąg siedmiu grubych tomów dowodzi, uzasadnia, powtarza, wbija w głowę czytelnikowi, że Rosja jest zawsze ta sama, że czerwony carat w istocie swojej nie różni się niczem od białego, że bolszewizm nie przebudował wcale psychiki rosyjskiej, tylko niektóre jej elementy bardziej wydłubił. Odnosi się to przedewszystkiem do najgroźniejszej dla nas cechy: **opartego, zachłannego wdzierania się w cudze sprawy i interesy, megalomanji narodowej, dążącej do narzucenia swoich koncepcyj, swoich idei całemu światu gwałtem, podejściem, przemocą, jak się da.**

Za Iwana Groźnego Moskwa miała być trzecim Rzymem; marzyła o przekształceniu Europy zachodniej na własną, chrześcijańsko - prawosławną modłę. Dzisiaj jest trzecią międzynarodówką; marzy o przekształceniu Europy zachodniej na własną komunistyczno - bolszewicką modłę. Zawsze reprezentowała i dziś reprezentuje skrajny despotyzm władzy i skrajną niewolę jednostki: to właśnie, co jest dla psychiki polskiej absolutnie nie do przyjęcia.

Pan Gulczyński mówi „...w sali Sądu Okręgowego w Wilnie odbywa się sąd nie nad poszczególnymi jednostkami, lecz sąd nad całą demokratyczną młodzieżą, pragnącą pracy dla swego narodu, dla swego państwa, odbywa się sąd nad polską państwową racją stanu”. A jednocześnie podsądni mówią o „Zachodniej Białarusi”, a rozrzucone na Uniwersytecie odezwy krzyczały przeciw „okupacji Zachodniej Białarusi”. Gdzież

tu jest polska racja stanu? Gdzie, w czym i kiedy przejawiała się troska Lewicy Akademickiej o własne państwo? Zda je się ono bardzo mało obchodzić ludzi, którym Polska „burżuazyjna” jest uczuciowo najzupełniej obca. Z prawowierne marksistowskiego punktu widzenia ojczyzna narodowa jest rzeczą drugorzędną.

Uniewinniający wyrok sądu wskazuje na to, że oskarżona młodzież nie przekroczyła granicy teoretycznych rozważań i wypowiedzianych głośno myśli. Ale z każdej myśli prędzej czy później rodzi się czyn. Czynu dokonać mogą już nie myśliciele. Dokonają go inni ludzie, bardziej aktywni, o gorętszym temperamentie, którzy z teoretycznych rozważań wyciągną praktyczne wnioski. Tak endecja szerzyła judofobję słowem i myślą, aż przyszli narodowi radykali i zaczęli naprawdę bić.

Teoretyczny zachwyt dla Z. S. S. R. przejęty przez kogoś o mniej drażliwym sumieniu, stać się może łatwo prawdziwą służbą na rzecz obcego państwa, a wtedy żadne marzenia o sprawiedliwości społecznej nie okupią zdrady.

Obóz niepodległościowy, który „w ogólnej swojej masie przekracza czterdziestkę” (Testis), a więc jest jeszcze w pełni sił męskich, powinien znaleźć w sobie dość siły żywotnej, by rozstrzygnąć niepokojący problem bez krzywdy niczyjej, ale też i bez nadmiernej tolerancji.

Powtarzam. Nie radykalno - społeczne dążenia młodzieży są szkodliwe i groźne. Groźne i szkodliwe są rosyjskie sugestje, przenikające pod maską haseł społecznych. Obóz niepodległościowy wymagać musi od swoich następców, którym przekaże ster rządów, całkowitego i zdecydowanego odgródzenia się od Rosji. Niech młodzież szuka własnych, polskich dróg do przebudowy ustrojowej. Niech ideologję swoją wydobędzie z ducha własnego narodu, niech tę zbiorową psychikę polską pełnie naprzód, a nawet przekształci, ale według polskiego wzoru, według zasadniczej formuły, której dotąd, jako naród, zawsze byliśmy wierni, a która zamyka w sobie gorącą miłość własnej wolności i głębokie poszanowanie cudzej.

Wanda Dobaczewska.

Książki — to rozmowy z genialnymi ludźmi

NOWA

Wypożyczalnia książek

Wilno, Jagiellońska 16 — 9

Ostatnie NOWOŚCI — naukowe — beletrystyka KLASYCZNA i literatura szkolna oraz DLA DZIECI

Czynna od g. 12 do 18 z wyjątkiem świąt. Kaucja 3 zł. Abonament 2 zł.

## Widowiska warszawskie

Teraz to jest tak, że jeśli się człowiekowi mizernemu uda wyrwać z kierunku na 3 dni do stolicy, to równa się to dawniejszemu wyjazdowi do... Paryża lub Londynu. Trudno: dla ludzi cokolwiek cywilizowanych 365 dni w Wilnie nie są dostatecznym pokarmem duchowym, zwłaszcza pod względem artystycznym. No i tego tempa, tego życia, jakiejś podniecającej atmosfery, ruchu, zmiany wrażeń, też się potrzebuje, zwłaszcza w pracy dziennikarskiej.

A więc po roku nieobecności oglądam Warszawę... Po roku! Czy można wobec tego wymagać, artykułów mających jakikolwiek polot?

Na wstępie spotyka nas „reprezentacyjny” widok niekończącej się od 16 lat budowy dworca. Zdawałoby się że pierwszą rzeczą do zrobienia po skończonej wojnie, było zbudowanie stołecznego dworca. Paskudzą się z tem lat 15 i

wciąż jest skandal. Parkany, drewniane schody, podłogi z desek, klitki i zakamarki, w sali ogólnej brud, pasażerowie wszystkich klas muszą się łączyć bardzo demokratycznie, ale zważywszy, że i bez robotni się na ławkach wygrzewają, można czekając na pociąg, złapać z ich łachmanów coś nieprzyjemnego. Jako schron dla zamożniejszych pasażerów jest bufet. Serwety stale zachlapane, w rannych godzinach, widzi się pijane w sztoku elegenty z towarzyszkami, jedna młodzieńca na cały głos oświadcza, że uznaje miłość lesbijską... Towarzyszka jej wydaje się cokolwiek zażenowana temi konfidencjami. Gościnnie i wygodnie, ale nie elegancko, ani b. czysto jest pokój damski... Ogólne wrażenie nędza.

Ale na dworze głaszcze zziębniętego septentryjona lubie, łagodne powietrze polskie. Panie do figury, z olędzankami na jednym uchu, drepczą w trzykrotnie przyspieszonym tempie, panowie są tacy elegancy, wymyśli i ogoleni...

Wieczorami cudne są światła reklamowe. Mienia się harmonijnym dobo rem barw: szafir, czerwień, złoto biega

po murach błyskawicą i zdala przypomina kolorowe litografie, przedstawiające japońskie miasta. Sklepy oczywiście piękniejsze, niż w biednym Wilnie; na samej Marszałkowskiej sto razy jest Próżan, 20 razy Dutkiewiczowa itp.

Jednak idźmy do rzeczy mniej płochych. Wystawa w Zachęcie. 70-lecie malarstwa polskiego. Nie jestem krytykiem malarstwa, więc nie będę się nad nią za trzymywała, ale po 3-ich godzinach tam spędzonych, stwierdzam, że krajobrazy i portrety są na bardzo wysokim poziomie i wprost piękne. Znajoma, uroczą twarz naszego wojewody Raczkiewicza, malowanego efektownie przez Norblina z dyskretnym szykiem odpowiadającym modelowi, wita mnie na wstępie.

Chcę zdać sprawę z dziedziny mojej specjalności: z teatru. W Narodowym (dawn. Rozmaitości) nieznośnie ciasnym o załamanych, wąziutkich korytarzykach, grają „Fryderyka Wielkiego”, naj lepszą sztukę Neuwert-Nowaczyńskiego z Solskim, który przed laty rolę tę kreował. Weiaż nas bawi ta barwna kronika historyczna, w której jedynie biskup Krasiecki jest potraktowany zbyt zjadli-

wie, jako jedynie służył dworak i po chlebca wielkiego monarchy. Reszta postaci całkiem trafnie i zgodnie z historycznymi wiadomościami o twórcy potęgi Niemiec. Solski — ten fenomen wytrzymałości i najwzruszej doskonałości gry aktorskiej — gra zupełnie z takim samym temperamentem, animuszem i siłą, jak temu lat kilkadziesiąt.

Jest to fenomen godny specjalnych badań. Witarność tego artysty jest jakaś nadludzka, bo przecie role miewa olbrzymie, w tej właśnie prawie nie schodzi ze sceny, ma kilka epizodów gwałtownych (z von Zittinem, i późniejsze). Tryska z tej postaci ironja, zjadliwość starczy uwiad sił fizycznych, podtrzymany geniuszem rasy, potęgą majestatu, wolą naczelnika państwa na derobku. Wszystko to Solski oddaje znakomicie.

I najciekawsze, że oto w teraźniejszości, w niepodległym naszym państwie, wysłuchujemy tych monarszych tyrad z całkiem innym uczuciem niż dawniej. Przed laty słuchałam exposé Fryderyka że racja stanu jest wszystkim, a poszczególne istnienia ludzkie są okruszyną nad której życiem nie warto się zatrzy-



# Proces norweskich spirytystów

Norwegia ma swoją sensację. Jest nią mający się w tych dniach odbyć przed trybunałem sądowym w pięknej stolicy krainy fiordów Oslo proces spirytystów, którzy pod pretekstem utrzymywania kontaktu ze światem pozagrobowym rozwijać mieli występłą działalność.

## REMINISCENCJE.

Proces norweskich spirytystów pewnie reminiscencje wilanów. Nie tak dawno przecież wileńska Temida rozstrzygać musiała zawikłane historie z duchami, przyczem o uszy audytorium sądowego obijały się różne medjumistyczno-spirytystyczne terminy, obok nazwy majątku Wieluściany i nazwiska Gruzewskich.

## NAIWNE DZIEWCZĘ.

W procesie norweskim sprawa przedstawia się następująco:

Młode dziewczę, jasnowłosa północna uroczą strzygą, śniącą nad dalekim cichym fiordem o szczęściu, jak przystało na bogatą i otoczoną od dzieciństwa zbytkiem córkę poważnego kupca, dała się naiwnie wciągnąć w pewne towarzystwo, które zaimponowało jej tajemniczością i sto sunkami z ulicą światem duchów. Parę seansów spirytystycznych widocznie doskonale zaaranżowanych oddziaływało na dziewczę tak, że odtąd stała się bezwonnym narzędziem w rękach spryciarzy.

## JESZCZE NAIWNIEJSZY OJCIEC.

Za pośrednictwem córki wciągnęli też spirytystów do swych seansów ojca. Trochę koliduje co prawda pojęcie starszego, trzeźwego, myślącego po kupiecku pana z pojęciem człowieka, który nie tylko poświęca się seansom spirytystycznym, lecz notabene w nie święcie wierzy. Tem niemniej stało się. Trzeźwy kupiec uwierzył w ingerencję duchów w sprawy ziemskie, uwierzył w makabryczną przepowiednię tychże duchów, iż niewiele mu już bytowania na tym padole zgrzytania zębów pozostało. Mało tego: kupiec postanowił przyspieszyć kres swej doczesnej wędrówki i palnął sobie w łeb w tem przekonaniu, że i tak nie zdoła uniknąć złowrogiej przepowiedni.

## O CO IM CHODZIŁO.

Do tego finału znajomości z naiwnym kupcem właśnie spirytysty dążyli. Chodziło im o jak najrychlejsze odziedziczenie majątku zmarłego za pośrednictwem córki, całkiem bezradnej istoty, która bez wahania przekazywałaby swój spadek występnym kombinatorom.

## DUCHY A POLICJA.

Duchy umiały opętać naiwną dziewczynę i doprowadzić do samobójstwa nieszczęśliwego kupca. Nie umiały jednak widocznie przewidywać, że cała afera tak szybko wyjdzie na jaw. Policja w Oslo nie zasypiała gruszek w popiele, doszła po nitce do kłębka prawdy i osadziła spirytystów na gremio za kratkami. Sporządzono akt oskarżenia przeciwko kombinatorom, wśród których znaleźli się ludzie nader poważni w osobach paru lekarzy, sędziów i t. p. To właśnie stanowi dla ludności Oslo główny pieprzek w całej tej sensacyjnej historii.

## JESZCZE NIE KONIEC.

Osobliwy posmak procesowi nadaje ponadto okoliczność, że spirytysty nie przyznają się do zarzucanego im przestępstwa i uparcie odmierzają inkryminowane im tendencje zbrodnicze nie tylko w przypadku kupca-samobójcy, lecz w całej swej działalności. Według tych wywoływaczy widm zagrobowych, seanse były prawdziwe, t. zn. braty w nich naprawdę udział du-

chy. Co więcej, aresztowani spirytysty domagają się zezwolenia na urządzenie seansu w sali sądowej z udziałem prokuratora i kompletu sędziowskiego.

## TUPET CZY HISTERIA?

Całe Oslo czeka z napięciem jakie stanowisko zajmie w tej sprawie trybunał sądowy. Czy się przychyli do wniosku obrony i zezwoli na seans spirytystyczny w sali sądowej? Czy taki seans może mieć jakąś wartość dowodową, jeżeli chodzi o wyznaczenie winy czy niewinności oskarżonych? Czy duchy istotnie przyjmą na siebie winę za śmierć kupca i podstępne poczynania, mające na celu wyłudzenie majątku? Pytania te emocjonują Norwegów, dzieląc ich na dwa obozy: wierzących w duchy i niedowiarków. Zdaje się, że mocno przeważają ci ostatni. Zastanawiają się oni też nietyle nad pytaniem: „są duchy czy ich nie ma?”, ile nad kwestją: lupet czy też histeria powodowały oskarżonymi spirytystami, żądającymi seansu z duchami w sali sądowej?

Nie uprzedzając wypadków świadczyć jednak należy, iż „duchy” z Oslo mocno nadwyżyły wiarę w przywołowe skandynawskie enoty i zalety etyczne. Widocznie do legendy już należą czasy nieszanowania na klucz mieszkań, pozostawiania na ulicy pełnych pugilaresów i znajdowania ich potem niekniełtemi. Coś się popośwało w tem królestwie duńskim — jak mawiał nieboszczyk Hamlet.

NEW.

## NA MARGINESIE

## Uczą oszustwa

Ofiarność społeczeństwa — to niewątpliwie jedna z najpiękniejszych cnot, niestety jednak nietylko dlatego „dobre serca” zamykają kieszeń, że jest pusta, ale przede wszystkim dlatego, że większość „celów” wydaje się po pewnym czasie mocno problematyczna.

A przynajmniej niepożądane środki i osoby, które się tą kwestją (to znaczy kwestją) zajmują.

Nie mówi się oczywiście o „zdrakach” ślepych i głodnych „wieczorowo poro” zapijających niegorzej i zgola nie poomacku. To są już stare kawały.

Raz po raz czytamy w gazetach, że jakaś instytucja albo związek nie odpowiada za takiego a takiego, który chodzi po mieszkaniach i zbiera „datki”.

Każde niemal pismo prowadzi specjalny dział ofiar, przylem ogłasza nazwisko hojnej osoby, wysokość i cel przeznaczonej sumy. Zdawałoby się, że to droga uczciwa, że to sposób nie nastrożający żadnych wątpliwości zarówno dla ofiarującego, jak i dla tych, co mają z darów ludzi możliwych korzystać.

Ano zobaczymy jak to się w niektórych pismach robi. Leży przed nami bardzo popularne w Polsce pismo p. t. „Rycerz Niepokalanej” Nr. 1 (169) styczeń 1936 r.). Na wewnętrznej stronie okładki czytamy takie oto żale wydawnictwa:

„Gdyśmy z przed 1 1/2 rokiem przeszli z blankietów P. K. O. na przekazy rachunkowe, uczyniliśmy to dlatego, że były one dla nas tańsze i dogodniejsze. Można było nimi przysłać prenumeratę, ofiary na Mszę św. i t. d. Jednak przed paru miesiącami Ministerstwo Poczty i Tel. wydało nowe zarządzenie, że niebieskie przekazy można opłacać tylko prenumeratę (i za ogłoszenia). To też obecnie, gdy czytelnicy i rozumiejący „nasze potrzeby” Czytelnicy, odnawiając prenumeratę, chcą li przelać zarazem jakąś ofiarę, spotkali się z zawodem, bo urząd pocztowy powiedział im, że ofiar na przekazy rachunkowe przyjmować nie wolno. Zasypali nas listami i zażaleniami, ale cóż my możemy na to poradzić?”

Istotnie przykro. Kto jak kto jednak, ale zdawałoby się — pokorni mnisi pogodzą się chyba z przepisami i dobrym przykładem świeć będą licznym tysiącom swoich prenumeratorów.

Z pocztą przecież żartów niema. Nawet dwóch listów w jednej kopercie przesłać niewolno. A wszyscy ci, którzy nie zastanawiali się do rozporządzenia, ponosili wysoką karę. Trudno! Powiedziano, wykonano, amen.

„Rycerz” jednak bynajmniej wobec poczty nie jest rycerski. Oto jak obchodzi i uczy obchodzić zarządzenie:

„A co zrobić z niebieskimi przekazami? Można ich także używać, ale tylko do opłacenia prenumeraty lub za kalendarz. Wolno przelać i ofiarę, ale nie wolno pisać, że to ofiara. Np. ktoś przysłał 5 zł., w tem za „Rycerza Niepokalanej” i kalendarz 2 zł., a reszta na ofiarę. Niech uapisać tylko: „5 zł. prenumerata za „Rycerza”, („Rycerzyka”) i kalendarz na rok 1936”, a my się dorozumiemy, że reszta to ofiara”.

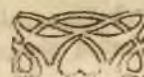
Przepraszam, ale wogóle to wszystko wydaje się być publicznym oficjalnym uczeniem oszustwa...

## Książka — to pierwsza potrzeba

wyższającego przeciętności szablonu. To reader postawny i w geście doskonały, głosowo nie był dość dzwiczny i porywający. Zresztą gości wszyscy przy p. Maksakowej, wszyscy prócz p. Szczepkowskiej, która i odegrała i odśpiewała drugorzędą rolę Michaeli tak znakomicie, tak srebrzyście dzwicznym głosem, z taką poezją liryczną przeciwstawiając płomiennej namiętności Carmen, że dostała niemiennie brawa. Zadługo było pisać o szczegółach i nowych pomysłach gestów i odtwarzania roli Carmen przez p. Maksakową, ale były to rzeczy twórcze i tak wspaniałe, że wstrząsały, jak prawda, nie jak gra sceniczna. To chyba dla artystki największy triumf.

Wrażenie ze świata sztuki w Warszawie mogą pozwolić zapomnieć o ujemnych stronach naszego współczesnego życia. Dobrze choć to.

Hel. Romer.



# Wynik konkursu na odbudowę Żułowa

Związek Rezerwistów, który ze składki zebrał wśród swych członków wykupił Żułów i obecnie przystępuje do jego odbudowy, ogłosił konkurs zamknięty wśród zaproszonych architektów i ogrodników na plany odbudowy. W konkursie wzięli udział: inż. ogr. I. Lepecka, inż. ogr. Kęsicka-Dworakowska, inż. arch. S. i B. Brukalscy (przy współpracy p. Z. Malickiego), prof. K. Skórewicz, inż. arch. Wł. Borowski, inż. A. Kodelski i inż. arch. Kodelski (przy współudziale pp.: M. Rożańskiego, M. Jurgiele-

wicza i W. Stokowskiego, inż. R. Gutt, inż. J. Borowski, inż. A. Zielenko i prof. M. Kotarbiński (przy współudziale p. M. Lejkina).

Sąd konkursowy w składzie: prezesa Zw. Rezerwistów i przewodniczącego Komitetu Odbudowy Żułowa, premiera Zyndram-Kościałkowski, prof. dr. Odo Bujwida, wice-min. A. Bobkowskiego, J. Szumowskiego, prof. A. Bojemskiego, prof. sen. W. Jastrzębowski, prof. K. Tichy'ego i dyr. L. Danielewicz przyznał nagrodę w wysokości 1000 zł. i przeznaczył do realizacji jako najlepszą pracę opatrzoną Nr. 7 inż. arch. Romanida Gutta.

Wystawa prac konkursowych będzie otwarta dn. 20 b. m. w gmachu wydziału architektury Politechniki Warszawskiej i trwać będzie do 25 b. m.

## Ostatni dorożkarze w Moskwie i Leningradzie

Przed rewolucją w Moskwie było 14000 dorożkarzy. Obecnie, na początku 1936 r. liczba ich wynosi zaledwie 120.

Wzrost ruchu samochodowego i przyspieszone tempo życia przyczyniły się do zaniku tego ongiś kwitającego przemysłu.

W Moskwie obecnie kursuje 9562 aut osobowych (w tej liczbie 400 taksówek). Okoliczność ta wskazuje na to, że przeciętny obywatel moskiewski prawie nie korzysta z usług taksówek, bowiem liczba ich jest również stosunkowo mała. Większość aut w Moskwie ma charakter służbowy względnie stanowi własność prywatną odznaczonych. Nie taksówki, lecz autobusy, tramwaj i wreszcie metro wyparły z ulic moskiewskich dorożkarzy.

Ten sam proces odbył się również w Leningradzie i Kijowie. W Petersburgu w 1913 r. było 31 tys. dorożkarzy. W 1936 r. w Leningradzie zarejestrowano tylko 87 dorożkarzy.

Sp

## Olimpijski stadjon lodowy na ukończeniu



W Garmisch-Partenkirchen wszystko żyje pod znakiem zbliżających się rozgrywek olimpijskich. Prace odbywają się bez przerwy. Na ilustracji — fragmenty z budowy stadjonu lodowego: na lewo — polewanie tafli lodowej wodą i rozprowadzanie jej płachtą sukieną, aby całą powierzchnię równo pokryła; na prawo — specjalny „hebel” do wygładzania i wyrównywania powierzchni lodowej.

mywać, że tworzenie państwa wymaga najdalej idących ofiar, nawet z prywatnego honoru i uczciwości.

Widać było, jak stary Fryc kręci i łże, grabi i rabuje, intryguje i wydziera ludziom majątki, bo państwo potrzebuje, jak Mołoch żeru, bo musi się budować dom dla wszystkich, dla całego narodu, by żył bezpieczny poza jego murami. Wtedy wszystko to wydawało mi się chydne i potworne, wrogie zasadom etyki, wpojonym od dziecka. Ale teraz, gdy Sołski z niesłychanym majestatem, ze zgryźliwego i wsiekającego się starca wznosi się i potężnieje w miłości ojczyzny królewsko pojętej, w swej wizji po tęgą państwa i tą siłą zdobywa wpływ na opornych, zapanowuje nad każdym, kto mu się opiera, choćby najuczciwsze racje przeciwstawiając... teraz rozumiem to pojęcie. Rozumiem tę nadludzką bezwzględność, daną tylko genialnym twórcom państw... odczuwam słusność tych pojęć... zarazem, dziękując losom, że jednak Polskie Państwo nie na takich zasadach i procedurach zbudowane zostało od nowa.

Gra aktorów nie podlega krytyce.

Jest ponad wszelki wyraz doskonała. Stroje prześliczne, bogate, wystawa, meble i dekoracje wspaniałe. Nie widziałam piękniejszych w żadnym teatrze europejskim, ani przed, ani po wojnie. Zbytki? Pewnie. Ale przecie dla sztuki trzeba coś robić, a ileż ludzi zarabia przy tworzeniu tych artystycznych zbytów.

Drugim widowiskiem równie doskonałym, była opera Bizeta „Carmen” z so-wiecką śpiewaczką Maksakową w roli tytułowej. Znowu wystawa tak zbytkowna i piękna artystycznie, że nigdzie nie widziałam piękniejszej. Wprowadzono ozdoby i nowości, jak np. balet przed cirklem w ostatnim akcie, pochód wszystkich banderillosów i picadorów, idących na walkę byków i wreszcie przybycie toreadora ze szczęśliwą kochanką, Carmen, rozpościerającą falbany wspaniałej tualety, w ukwieconym powozie, zaprzęgniętym w parę koni.

Również balet w Oberży Simon Bastia był niezrównany: nietylko pod względem techniki tanecznej, ale szalonego tempa i doboru barw, harmonizujących ze sobą strojów, które się określały, jak wiry

morskich pian na smukłych ciałach tanecerek.

Bohaterką wieczoru, oklaskiwaną ukwieconą, była p. Maksakowa. Czy nie pierwszy raz zabrzmiał śpiew rosyjski w teatrze, który kilkadziesiąt lat przed tem się bronił i obronił? P. Maksakowa, piękny mezo-sopran o niskim brzmieniu, jako aktorka, jako temperament, nie ma chyba również w tej roli. Słyszałam Carmen o dzwiczniejszym, bardziej metalicznym brzmieniu głosu (np. Mira Heller), ale takiego poziomu gry i tak przejmującego brzmienia, tyle duszy i życia w śpiewie, tylu twórczych chwytów, nie zdarzyło mi się spotkać. Miało się wrażenie, że ta Carmen musi umrzeć, bo całe siły ludzkiej namiętności wyczerpała na te przeżycia. Od jej gry i śpiewu szedł literalnie ogień, elektryczny prąd po sali, pełnej galowej publiczności, nie tak eleganckiej jak przed wojną na takich przedstawieniach, ale zaciekawionej i zachwyconej, wybuchającej burzą oklasków.

Don Jose był śpiewany przez p. Drabikę, pięknego, silnego, pełnego uczucia tenora ale postawą i grą nie prze-



# Fiasko konferencji morskiej i co dalej?

Konferencja morska w Londynie zakończyła się fiaskiem, jak tego się można było spodziewać i jak to na tem miej

scu swego czasu przepowiadaliśmy. Japonia na początku obrad wysunęła żądania, które były nie do przyjęcia dla Wielkiej Brytanji i Stanów Zjednoczonych. Żądała parytetu zbrojeń morskich. Równość maximum sił morskich Japonji, Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanji oznaczałaby de facto absolutną przewagę sił morskich Japonji na Oceanie Spokojnym, bowiem flota Wielkiej Brytanji i Stanów Zjednoczonych ma swe zadania nietylko na Oceanie Spokojnym, wówczas, gdy działalność floty japońskiej ogranicza się do wód Oceanu Spokojnego.

Skoro ani Wielka Brytania ani Stany Zjednoczone nie mogły pogodzić się z przekształceniem Oceanu Spokojnego w Ocean Japoński, musiały z konieczności odrzucić żądania japońskie i żądać dla lektyka słowna, żadna dyplomacja tu nie nie mogły dopomóc.

Dążenia Japonji w Azji Wschodniej, zakusy podboju posiadłości mocarstw europejskich w tej części świata, zbyt wyraźne, aby się można było ludzić, co do istotnych zamiarów Japończyków, których hasło brzmi: „Azja dla Azjatów”, czyli „Azja dla Japończyków”. Świadomość, że tylko wspólna akcja mocarstw może położyć kres tym wycieczkom japońskim, których początek stanowi ciągły podbój Chin, coraz bardziej rozpowszechnia się w państwach bezpośrednio zainteresowanych.

W zeszłym roku jeszcze Wielka Brytania podczas obrad wstępnej konferencji morskiej sekundowała Japończykom przeciwko Amerykanom. Ten rozdźwięk pomiędzy przodującymi potęgami morskimi rasy białej był szczególną szansą Japonji.

Dziś sytuacja zmieniła się o tyle, że Wielka Brytania pokłada pewne nadzieje w ewentualnej akcji sowieckiej floty powietrznej przeciwko Japonji.

Konferencja morska rozpoczęła się pod nieszczęśliwą gwiazdą konfliktu włosko-abisyńskiego. Atmosfera wzajemnej nieufności, która wytworzyła się w stosunkach między mocarstwami w związku z tym konfliktem, oskrzydliła nadzieje Japonji na osiągnięcie dominującego stanowiska na Oceanie Spokojnym. Skoro mocarstwa europejskie kłócą się między sobą, skoro flota Wielkiej Brytanji jest zaangażowana na Morzu Śródziemnym, na szansę Japonji na utrwalenie swego panowania na Oceanie Spokojnym, na opanowanie Azji są znakomite.

Japonja należycie wykorzystała chwilę — utrwaliła swe panowanie w Mandżukuo, zagarnęła dwie prowincje Chin Północnych.

Daremne byłoby spodziewać się, że nasycona podbojem tej lub owej prowincji Japonja zechce laskawie przerwać swą ekspansję. Doświadczenie histo-

ryczne wskazuje coś innego. Państwo znajdujące się w epoce podbojów, tylko wówczas zaprzestaje tej akcji, gdy spotka się z potężną tamą dla swych wysiłków.

Potrzebna była Odsiecz Wiednia, aby położyć kres ekspansji Turcji.

Los Azji Wschodniej, Wysp Filipińskich, Indji Holenderskiej, Indji Brytyjskiej jest zagrożony.

Wszędzie posuwają się drapieżne szpony japońskie.

Chwila kłótni państw europejskich jest odpowiednią dla urzeczywistnienia ambitnych wielkich planów kraju Wschodzącego Słońca.

Nie chodzi tu o morały. Prawie każde wielkie państwo przeżyło taką epokę gwałtownego wzrostu swej potęgi i szybkiego rozrostu swego terytorjum.

Warto sobie przypomnieć chociażby rozrost terytorjum Rzeczypospolitej do połowy wieku XVII.

Chodzi natomiast o świadome przeciwdziałanie tych państw, kosztem których ma się odbywać, jak dotąd niepokonana, ekspansja japońska.

Niezbędną przesłanką i skutecznym tego przeciwdziałania jest likwidacja za targów pomiędzy państwami europejskimi w celu uniemożliwienia Japończykom znalezienia sprzymierzeńców w Europie przeciwko państwom europejskim. Przedewszystkiem jednak jest potrzebny wspólny front Wielkiej Brytanji i Stanów Zjednoczonych.

Skoro ten będzie osiągnięty, wycieka nie się Japonji z konferencji morskiej nie zmieni istotnie sytuacji na jej korzyść. O ile rozpocznie się wolna konkurencja w dziedzinie zbrojeń morskich, Japonja, ze względu na jej trudności finansowe, nie potrafi dorównać Wielkiej Brytanji i Stanom Zjednoczonym.

Obserwator.

## Obrady Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych

# Dyskusja nad exposé min. Becka

(Dokończenie)

## Współpraca w Genewie

Chciałbym tu dodać jeszcze jeden szczegół, związany z pracami jesiennego zgromadzenia Ligi Narodów. Pragnąłbym stwierdzić, że na tle tych ciężkich problemów, jakie przed Zgromadzeniem stanęły, tego konfliktu, który groził wybuchem, a którego rozszerzenia obawia się szereg poważnych mężów stanu dzisiejszej Europy, na tle — jednym słowem — sprawy, będącej daleko poza nami, a jednak dla wszystkich ważnej, między delegacją polską a delegacją francuską nawiązała się na terenie genewskim przyjazna i otwarta współpraca, postawiona na takim poziomie, jaki pragnąłbym zawsze widzieć w stosunkach z państwem sprzymierzonem. Wytknęło to z tego, że mogliśmy stwierdzić, iż troski i dążenia nasze są wspólne, choć sprawa nie stanowi żadnej praktycznej materji między nami. Moglibyśmy zatem na zasadzie dojrzałej oceny sytuacji, dokonanej dla rządu francuskiego w Paryżu, a dla nas w Warszawie, stwierdzić tę wspólność poglądów i współpracę nawiązać. Jeżeli już o tem mówię, to chciałbym dodać jeszcze jeden komentarz. Wielka polemika w świecie dyplomatycznym powstała około inicjatyw i wysiłków premiera Laval, który poszukiwał rozwiązań pokojowych, pozwalających zakończyć niebezpieczną sytuację wojenną. Projekty jego poddawane były niejednokrotnie krytyce i dawały powód do ujawniania bardzo sprzecznych opinii. Na podstawie właśnie tej bliskiej współpracy z przedstawicielstwem francuskim, chciałbym stwierdzić, że zaznaczywszy z naszej strony bardzo jasno nasze poglądy na metodę, jaką Liga w stosunku do tego sporu zastosować powinna, co znalazło swój wyraz w odpowiednim oświadczeniu naszego przedstawiciela, nie mogę zamknąć oczu na fakt, że nie słabnąca wola i inicjatywa premiera Laval w kierunku znalezienia rozwiązań konyliacyjnych i praktycznych jest napewno ożywiona najpozytywniejszymi tendencjami przywrócenia pokoju. Tę odważną akcję, opartą na niezmiennym woli pokoju prowadził p. Laval często ze szkodą dla swej własnej wygody politycznej. Fakty te chciałbym tutaj z całym uznaniem podkreślić.

## Polityka zagraniczna a polityka gospodarcza

P. pos. Sikorski poruszył problem politycznego znaczenia polityki zagranicznej i polityki gospodarczej. Polityki te napewno są ze sobą związane. Mojem osobistym zdaniem żadnej polityki nie można prowadzić samej dla siebie, ponieważ całość życia danego państwa stanowi o jego miejscu w życiu międzynarodowym.

Stąd ta współzależność tych spraw i zjawisk jest niewątpliwa. Ale dla uniknięcia nieporozumień, chciałbym panom przedstawić, jak sobie wyobrażam pewne granice tej współzależności. Rozumiem, że polityka zagraniczna i aparat, który stoi do jej dyspozycji, t.j. ministerstwo i urzędy zagraniczne, powinny w stosunku do gospodarstwa naszego spełniać po pierwsze rolę informatora, po drugie mają obowiązek opieki nad wykonywaniem naszej działalności gospodarczej nazwaną. Podkreślając to w komisji budżetowej, mówiłem na myśl tendencję, ażeby ta opieka nie była tylko pracą biurokratyczną i formalną, ale, żeby wobec tak daleko posuniętej ingerencji państwa w całość życia gospodarczego we wszystkich państwach świata — nasze urzędy uważały tę działalność nie za jakikolwiek dodatkowy, ale za jedno z najistotniejszych swoich zadań. Co do tego — zgoda.

Zaostrzeć się jednak muszę przed możliwością przypuszczenia, że polityka zagraniczna może być podporządkowana interesom gospodarczym. To nie jest żadna ambicja resortowa.

to jest moje zasadnicze przekonanie. Pomagać Wszystkimi naszymi środkami musimy, to jest nasz obowiązek. Regulować zasadniczych linii polityki zagranicznej, wedle tego, co jest dla nas polityką polską, a nie polityką państwa, nie możemy, bo mogłaby się pewnego dnia stać polityką polską, a nie polityką państwa do kupienia. To proszę panów, uważać na niemożliwe i zgóry chciałem ten punkt wyjaśnić, ażeby żadnego nieporozumienia co do tego nie było. **POLITYKI POLSKIEJ KUPIĆ NIE MOŻNA** (oklaski). **JESTEŚMY KRAJEM UBOGIM, ALE ŚWIAT JEST NA TO ZABIEDNY** (oklaski).

Proszę Panów w końcu pozostać przy swoim, wzięcia ogólne, syntetyczne, dające wyraz temu, co członkowie tej komisji o całości polityki zagranicznej myślą. Niech mi tu będzie wolno powiedzieć nietylko jako ministrowi spraw zagranicznych, ale jako członkowi jednej z Izb, a zatem koledze, że odniosłem wrażenie, które chciałbym z tej debaty zachować. Wrażenie, że istnieje w Polsce wspólny język dla oceny tych zagadnień, że podejście do tych tematów jest wspólne i że zatem droga do dalszej pożytecznej wymiany myśli na te tematy jest otwarta (oklaski).

Przew. p. Schaetzel, dziękując ministrowi za odpowiedź na wszystkie pytania, zamknął posiedzenie.

# Wzdłuż i wszerz Polski

— **PROJEKT BUDOWY NOWEJ LINII KOLEJOWEJ.** Sfery gospodarcze ziem południowo-wschodnich wysunęły projekt budowy nowej linii kolejowej Krasne — Busk — Kamionka Strumiłowa, aby Podole otrzymało bezpośrednie połączenie z Łuckiem. Koszt projektowanej nowej trasy kolejowej wyniesie kilkanaście milionów złotych.

— **ZGON KSIĘDZA NA AMBONIE.** W Teolnii koło Łomży zmarł nagle podczas kazania na ambonie proboszcz i dziekan teoliński, ks. kan. Piotr Kotłowski.

Zmarły na swym posterunku kapłan 38 lat spędził na pracy duszpasterskiej przeważnie wśród dawnych unitów.

— **OTWARCIE PODSTACJI KATOWICKIEJ W SOSNOWCU.** 15 b. m., o godz. 20, została otwarta podstacja radiowa w Sosnowcu. Otwarcia stacji dokonał woj. kielecki, Dziadosz, po czym okolicznościowe przemówienia wygłosili imieniem naczelnego dyr. Polskiego Radja poseł Stanisław Ligoń, oraz w imieniu własnym poseł Zbigniew Madeyski. W czasie audycji chór Zw. Zaw. Pracowników Ubezpieczalni Społecznej odśpiewał „Hymn górniczy” i „Hymn powstańców śląskich”.

Ze studja podstacji w Sosnowcu rozgłoszania katowicka nadawać będzie regularne, co środek o godz. 20-ej, audycje, poświęcone Zagłębiu Dąbrowskiemu. Podstacja mieści się w luksusowo urządzonej lokalu, oświetlonej przez dyrekcję Elektrowni Okręgowej Zagłębia Dąbrowskiego w Sosnowcu.

— **STAN BUDŻETOWY ŁODZI.** W związku z zakończeniem prac budżetowych prezydent m. Łodzi Głazek oświadczył, że budżet tegoroczny będzie deficytowy. Deficyt wyniesie 1 milion zł, ponieważ wskutek dekretnów rządowych, miasto straciło szereg wpływów podatkowych, a równocześnie dążeniem zarządu miejskiego jest nie

redukować wydatków w najważniejszych działach, jak zdrowia publicznego, opieki społecznej i oświaty.

Co do budżetu obecnie wykonywanego, zamknięty on zostanie bez deficytu. Dotychczas wydatkowano 63,03 proc. preliminowanych wydatków, a wpłynęło do kasy miejskiej 65,13 proc. Deficytu więc nie ma, przeciwnie jest mada nadwyżka.

## Teatr Muzyczny „LUTNIA”

Występy Elny Gisteldt

Dziś o g. 8-ej wiecz.

**KRÓLOWA MILJARDÓW**

## Nowe znaczki sądowe

Z dniem 1 lutego r. wprowadzone zostaną nowe znaczki sądowe, wartości 3 zł. Znaczki trzyzłotowe obecnego wzoru wycofane zostaną z obrotu z dniem 15 lutego r. i zastąpione będą na nowe w terminie od 1 do 29 lutego r.

Znaczki obecne, po wycofaniu z obrotu, podane będą do badania co do ich autentyczności i następnie zostaną zniszczone.

## Niestychana zwyżka cen cen na banany

Na rynku owoców południowych nastąpiła w ostatnich dniach gwałtowna zwyżka cen bananów. Hurlownicy owocowi powołując się na zmniejszony dowóz bananów do dojrzałości, gdyśkich, podnieśli cenę tych owoców o blisko 40 proc. tak, że banany podrożały w detalu a 3 zł. 50 gr. na 5 zł. za kg.

## Na froncie etjopskim



Przemarsz włoskich oddziałów piechoty i artylerji przez stepy otaczające Makall.



## NOŻYCAMI PRZES PRASĘ

MIN. BECK MA DOBRĄ PRASĘ.

Można śmiało powiedzieć, że mowa min. Becka miała dobrą prasę. Zagranicą i w Polsce. O ełchach zagranicznych pisze „Kurjer Poranny”.

Z treści artykułów, poświęconych nie expose i polityce zagranicznej Polski, wynika jak wielką rolę wyznacza świat polityczny wśród czynników pokoju w Europie stanowisku, zajmowanemu przez Państwo Polskie i ile przypisuje mu zasług w utrzymaniu tego polkku.

A u nas? Nikt nie oczekiwał, by prasa opozycyjna była zadowolona. Ale w stu procentach — bez zastrzeżeń — nie zadowolony jest tylko „Warszawski Dziennik Narodowy”.

Po uważnem przeczytaniu przemówienia p. Becka widzimy, że brak w niem odpowiedzi na cały szereg pytań, które niepokoją opinię publiczną Polski widzimy dalej, że odpowiedzi dane są nie dość jasne.

Sekunduje organowi endeckiemu „Robotnik”. P. Czapinski zasypuje czytelników całą serją „dlaczego”? Często zgadza się z min. Beckiem, zaraz jednak wysuwa jakieś „ale”. Na prz. pisze:

Niektóre berlińskie gazety uważają, iż ustęp o Czechosłowacji jest „groźbą”. Nie możemy tego wyczytać z „expose” — robi w swym ustępie czechosłowackim raczej wrażenie pewnego odprężenia. Związka, że o Węgrach ani słowa. Jeśli tak, — czy istotnie zostaną wyciągnięte konsekwencje praktyczne?

Zato jest wyraźna groźba pod adresem Litwy — w związku z procesem ukraińskim. Istotnie, może są pewne podstawy. Ale dla czego niema tegoż tonu w stosunku do Niemiec, gdzie zawsze była jedna z głównych central ukraińskiego terroryzmu? A jeśli jest mowa o obronie polskiej mniejszości w Czechosłowacji, to dlaczego niema mowy o wojującym chyba do nieba o pomstę traktowanu polskiej mniejszości w Niemczech. 1,3. miljonowej?

l t. d.

Ala już narodowy „Goniec Warszawski” dopatruje się wprawdzie w przemówieniu min. Becka luki, ale traktuje przemówienie naogół spokojnie.

Ustęp o Litwie zabrzmiał poważnie, nawet groźnie. Ustęp o Czechosłowacji jest raczej dowodem odprężenia i początkiem zgody. Zlikwidowania obecnej, niemożliwej sytuacji w stosunkach polsko-litewskich domaga się zgodnie całe społeczeństwo. Sądymy, że istnieją zupełnie pokojowe metody i środki, które pozwolą ten cel osiągnąć. Co do Czechosłowacji, z przyjemnością przyjmujemy do wiadomości, że idzie tam tylko o los mniejszości polskiej i inne względy nie grają roli. Ale skoro mowa o mniejszościach, czy można zagadnienie to ograniczyć tylko do mniejszości polskiej w Czechosłowacji? W tym punkcie w expose min. Becka jest luka, której usprawiedliwić nie umiemy.

„Czas” pisze, że w expose znalazły swój pełny i ładny, uboczny motywami nieznanymi wyraz podstawowe założenia polskiej polityki zagranicznej.

Toteż dziennik oczekuje, że położy to kres nieporozumieniom, które wbrew naszej woli i intencjom, nasze postępowanie w pewnych odłamach zagranicznej opinii wywoływało.

B. Koskowski w „Kurjerze Warszawskim” pisze, że oświadczenie min. Becka należy uważać za popularny wykład za sad, obowiązujących dzisiejszą dyplomację polską.

I dodaje, że trzeba odrazu przyznać, że były one przez ważne nacechowane zdrowym rozsądkiem.

—(—)—

## Stan konta w PKO i bankach na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego w Wilnie

M. i H. Rządowscy w Wilnie — 5;  
Kazimierz Dowgiałło w Wilnie — 30;  
Ks. St. Klim w Mejszagole — 5;  
Centralny Bank Ludowy Spółdz. Żydowskich w Wilnie — 25;  
Eugeniusz Kukulak w Wilnie — 25;  
Pracownicy Wydziału Powiatowego w Święcianach — 31,30;  
Stanisława Rowieńska w Wilnie — 20;  
Władysław Boczkowski w maj. Gozdawa 3;  
K. O. P. Bataljon „Kraśne” — 63,80.  
Stan na dzień 17 b. m. zł. 95.180,26.

—[::]—

## Na wlejskich zabawach tańczy kostucha

Podczas zabawy w Pomerlicach, pow. augustowskiego, doszło do bójki. Właściciel mieszkania, w którym odbywała się zabawa, Ignacy Waweruk został zakuty bagnetem, syn jego 21-letni Kazimierz, został ciężko ranny i w dn. 16 b. m. zmarł w szpitalu grodzieskim.

# Na czele musi stanąć magistrat!

## Zamknięcie dyskusji turystycznej

Dyskusja o turystyce na łamach naszego pisma była poniekąd bilansem do tychczasowej pracy. Bilans ten sporządzony został przez tych, którzy z turystyką mają bardzo wiele wspólnego.

Przyznać trzeba, że bilans przeszłości, zrobiony za ostatnie lata, a ściślej mówiąc za ostatni rok, wypadł deficytowy. Wykazano szereg zasadniczych błędów, a z drugiej strony zwrócono uwagę na niewykorzystane możliwości turystyki u nas i na jej potrzeby.

Uwagi te trzeba skonkretyzować.

Dlaczego turystyka w Wilnie kuleje? Dlaczego dotychczas nie potrafię osiągnąć pozytywnych zdobyczy? Dlaczego w innych miastach jest inaczej, niż w Wilnie?

Turystyka kuleje tu dlatego, że nie posiadamy w ścisłym tego słowa znaczeniu poważnej organizacji, która potrafiłaby, mając

### SZEROKIE WPŁYWY

wziąć w swe ręce całość życia turystycznego Wilna.

Poważnego dorobku nie osiągnięto dlatego, że turystyką interesują się tylko jednostki, wówczas gdy powinno zainteresować się nią całe społeczeństwo, a w pierwszym rzędzie ci, którzy z turystyki pośrednio czy bezpośrednio mogli by czerpać korzyści.

W Wilnie jest inaczej, niż w innych miastach dlatego, że u nas brak jest, nie stety, kultury turystycznej. Brak należytej opieki nad przyjeżdżającymi, którzy nie znajdują tu żadnych prawie wygod, ułatwień technicznych, inteligentnych przewodników, odpowiedniej literatury i zaufania.

Turysta, udający się na wycieczkę, CHCIAŁBY UCIEC OD WŁASNEJ BIEDY

i codzienności. A tymczasem co? przyjeżdżając do Wilna, to pierwszego dnia zachwycę się niem, drugiego dziwi się, trzeciego... ucieka. Jeżeli wytrzyma ktoś u nas trzy dni, to jest już b. dobrze. Nic, ale to absolutnie nie nie zrobiono, żeby go tu zatrzymać, żeby fachowo ułożyć program wycieczek. Może nawet istnieć pewien szablon dla wycieczek: jednodziennych, dwu, — trzydniowych i dłuższych, ale u nas

### PANUJE CHAOS,

a chaosem świata nie zdołają się Wprowadzić on tylko rozczarowanie, rozczarowanie zaś, to początek obojętności i zniechęcenia.

Winę ponosi w danym wypadku samorząd. Magistrat nie docenia wartości turystycznej. Nie zdaje sobie sprawy z tego, że dobrze postawiony ruch turystyczny przyczyni się do wzrostu dobrobytu miasta.

Ekspozytura magistratu jest częścią Zw. Prop. Tur., który mieści się w lokalu Izby Przem.-Handlowej. Związek ten w dzisiejszym stanie mógłby zupełnie nie istnieć. Jest on instytucją zbyt cenną. Budżet Związku jest b. mały, a połowa jego idzie na wydatki personalne. Bezinteresownie, oczywiście, nikt nie będzie pracować. Nie mamy nawet zaufania do pracy „honorowej” w turystyce, która wymaga poświęcenia, dużo czasu i fachowości, ale paradoksem jest wydać połowę budżetu na pensje.

WILNU POTRZEBNA NIE 10 TYSIĘCY, LECZ 100, 200, 300 TYSIĘCY NA TURYSTYKĘ.

Dopiero przy takim budżecie można mieć aparat organizacyjny od którego można będzie wymagać. Pieniądze te potrzebne są Wilnu w pierwszym rzędzie na wybudowanie porządnego, w sposób nowoczesny domu turystycznego.

Dom turystyczny musi stanąć w Wilnie. Jest on potrzebą bardziej nagłą niż układanie nowej jezdni. Kocie łby mają swój urok i są dla niektórych ludzi egzotyką i z temi sprawami można jeszcze poczekać.

Trzeba pomyśleć najpierw o spod-

niach i marynarce, a potem o koźni rzyku i krawacie, a jeszcze później o cylindrze i o lasce z gąką z kości słoniowej.

Wilno w dzisiejszym stanie rzeczy jakgdyby

ZAPOMNIAŁO O PROPAGANDZIE a jeżeli nawet propaguje, to w sposób nieudolny.

Mamy przed sobą plakaty propagandowe większych miast polskich, jest tu i Wilno.

Wilno... nasze kochane miasto... to miasto miłe, piękne, miasto poetów, wielkich synów narodu, — z afiszów wygląda okropnie.

Nie! Stanowczo nie! Tak nie można robić propagandy. Jest to grzech.

### GRZECH CIĘŻKI.

Inne miasta mają pieniądze. Inne miasta żyją, rozwijają się, a my żywi umieramy, gaśniemy, ginimy w cieniu szlachetnej walki o pierwszeństwo, walce o zdobycie prestiżu, o zdobycie rynku.

Ten właśnie rynek turystyczny jest u nas nędznym sklepikiem o zapotrzebowanych oknach, wówczas gdy w innych miastach na świat prowadzą szerokie okna, pełne światła i życia, życia, które wymaga poznania i zastosowania się do warunków, okoliczności i potrzeb.

Szare dni przeplatane, są dniami pełnymi słońca, dniami spędzaniem nad brzegami jezior, dniami świeżego powietrza, dniami turystyki i sportu

Za wszystko

### TRZEBA PŁACIĆ.

Myli się ten, komu się zdaje, że powietrze nie nie kosztuje, że woda jest bezpłatna, że nie się nie płaci za słońce.

Ceny są różne, ale płaci się wszędzie i z każdym dniem płaci się więcej, a Wilno i Wileńszczyzna otwierają swe skarby i wpuszczają bezpłatnie wszystkich.

Rzekami płyną nieznanymi ludziami. Na piasku leżą jakieś osoby, które zamiast w schronisku mieszkają w namiocie, al-

bo w nielitościwy sposób nabierają chłopa i t. d. i t. d. Przykładów jest moc.

A zaradzić temu łatwo. Trzeba tylko zacząć dbać o swe interesy.

Nie można pozwolić, żeby na turystyce zarabiał przygodny jakiś pośrednik, albo wyłącznie „Orbis”, który znając dobrze cenę źródła turystyki stara się ogarnąć cały rynek bez kupowania nawet „świadczeń turystycznego”. — „Orbis” wkracza tymczasem w kompetencje Zw. Prop. Tur. a to dlatego, że związek ten nie nie robi, robić zaś nie może, bo brak mu pieniędzy nawet na wydatki kancelaryjne.

Krótkowzroczność jest chorobą. Lenistwo przestępstwem, a brak inicjatywy — świadectwem ubóstwa.

Czy długo będziemy czekać na poprawę?

25 b. m. na zegarze w gmachu Izby Przem.-Handlowej wybił godz. 18. Rozpocznie się dawno oczekiwane walne zebranie Zw. Prop. Tur. Podobno rozesłało już zaproszenia, wydrukowano statuty. Zapowiada się uroczyste i poważne.

Tak, jak szczerze życzymy by turystyka wileńska rozwinęła się właściwie jak głęboko wierzymy, że ona właśnie przyczyni się może do podniesienia sytuacji gospodarczej naszego miasta i prowincji, tak samo pragniemy, żeby dzień 25 stycznia był dniem przełomowym w organizacji wileńskiej.

Trzeba wbić głęboko żelazne pale. TRZEBA ZAKASAĆ RĘKAWY.

Cegielka po cegielce. Krok za krokiem. Afisz za afiszem. Impreza po imprezie. Pociąg za pociągiem. Tysiąc po tysiącu.

Wtorek przed środą. Koń przed wozem. Wiosna przed zimą. Piątka przed szóstką.

Musi być porządek. Powinien być program. Trzeba nakreślić plan pracy — powołać do niej biednych i bogatych.

Na czele musi stanąć Magistrat!!!

Jarosław Nieciecki.

## Sekretariat Wielkiego Konkursu PHILIPS RADJO przy pracy

W Sekretariacie Wielkiego Konkursu Philips Radjo wzię gorączkowa praca. Tysiące zgłoszeń, nadsyłanych ze wszystkich dzielnic kraju przez posiadaczy i nowonabywców odbiorników Philipsa, trzeba posgregować i załatwić przed rozstrzygnięciem pierwszej serii Konkursu. Już w lutym będzie przyznana uczestnikom pierwsza seria cenowych nagród konkursowych za miesiąc grudzień, wśród których na pierwszym miejscu

figuruje „Polski Fiat 508”.

Konkurs trwać będzie do końca marca, a każdy miesiąc stanowi odrębną zamkniętą całość. Na każdy miesiąc przeznaczono po 31 cenowych nagród z samochodem „Polski Fiat” jako pierwszą nagrodą. Szczegółowe warunki Konkursu i karty zgłoszeniowe można otrzymać we wszystkich większych firmach radiowych.

## Reportaż z wiece wileńskiego

W niedzielę o godz. 20,57 Rozgłośnia Wileńska podała całą Polskę sprawozdanie z wiece protestacyjnego przeciw uciskowi Polaków w Litwie. Wiece ten odbył się jak wiadomo dnia 19 bm. w południe.

## Radjo dla świetlic na prowincji

W czwartek 16 bm. odbyła się w lokalu Rozgłośni Wileńskiej konferencja poświęcona sprawie radjofonizacji świetlic na terenie Wileńszczyzny. Na konferencję tę przybyli przedstawiciele kilkunastu organizacji społecznych prowadzących pracę kulturalno-oświatową na prowincji, a mianowicie Macierzy Szkolnej, Związku Strzeleckiego, Związku Młodej Wsi, Chrześcijańskiego Un. Robotniczego, Katolickiego Stow. Młodzieży, Związku Nauczyc. Polskiego i t. d. Zebranych powołał dyrektor Rozgłośni p. Juliusz Petry, po czym p. T. Łopalewski poinformował zebranych o rozpoczętej przez Polskie Radjo akcji, która ma na celu organizowanie zbiorowego słuchania radja drogą instalowania odbiorników w świetlicach, szkołach i t. p. W dyskusji jaka następnie się wywiązała jednogłośnie podkreślono, że ludność wiejska żywiołowo garnie się do radja, jednakże w chwili obecnej ilość odbiorników w powiatach jest znikoma. Główną przeszkodą w radjofonizacji kraju są zbyt wysokie ceny radjo sprzętu, trudność obsługi i naprawiania uszkodzeń. Poruszone następnie sprawę specjalnych

## Nauczycielstwo Jeździ na nartach

Zw. Naucz. P. podaje do wiadomości że w najbliższym czasie odbędzie się pierwsza wycieczka narciarska połączona z kursem.

Zbiórka o godz. 10 min. 30 przy kościele św. Plotra i Pawła. Kurs prowadzić będą Matowski, Niewiadomski i Pletkiewicz.

—[::]—

## W gminie kobylnickiej szerzy się tyfus

W Prudnikach zanotowano 5 wypadków duru piamistego, w tem jeden wypadek śmiertelny. Na miejscu pracuje kolumna epidemiologiczna nad zapobieganiem dalszego rozszerzenia się choroby. Poza tem udał się do tej gminy lekarz powiatowy, celem wydania niezbędnych zarządzeń.

audycyji dla świetlic wskazując jakie pory dnia w tym celu są najwłaściwsze

P. T. Łopalewski wyjaśnił, że Polskie Radjo nawiązuje obecnie kontakt z przemysłem radjo technicznym omawiając sprawę wyprodukowania taniego aparatu świetlicowego, który można by nabywać na dogodnie spłaty. Następnie w tym roku uruchomione zostaną przy rozgłościach po radnie radiowe, które m. in. będą zajmowały się naprawą radjosprzętu, a jednocześnie przeprowadzony będzie szereg kursów przysposobienia radiowego. Kursy te stworzą kadrę instruktorów radiowych dla prowincji, umiających obchodzić się fachowo z odbiornikami.



# NASZE SPRAWY

Kolumna zblokowanych organizacji kobiecych pod redakcją Eugenji Kobylińskiej - Masielewskiej

## MŁODZIEŻ SZUKA (Na marginesie procesu lewicy akademickiej)

Nakładem Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej w r. 1933 ukazała się książka Jana Stachniuka, absolwenta poznańskiej W. S. H., p. t. „Kolektywizm, a naród”. W r. 1935 ujrzała światło dzienne druga praca tegoż autora za tytułowaną: „Heroiczna wspólnota narodu”. Żywo omawiane i dyskutowane w kręgach młodzieży książki owe znalazły swe echo i na łamach prasy. Po przeczytaniu ich, nie jest się zaskoczonym, gdy się na sali sądowej rozlegnie oskarżenie, że młodzieży nie dano idei, które to słowa padły niedawno w procesie 11-stu, w Wilnie. Młodzież szuka wielkich drzwi wolności, szuka idei, odczuwa krzywdę społeczną. Poglądy swe młodzi konstruują z ułamków różnych doktryn, które się przeżyły, szukając nowych orientacji i nowych dróg. Książki Stachniuka ciekawe są jako bieg myśli, pewnego odlotu tych, którzy czasami zlizują pokolenie obce i wezmą ster.

Jan Stachniuk wyznaje ideologię syndykalistyczną, łącząc to z ideą nacjonalistyczną. Wedle tych poglądów, funkcje aparatu gospodarczego powinny być rozdzielone między pionowo ukształtowane syndykaty, które wyzbeda się charakteru organów walki klasowej i stana się organami kierownictwa produkcyjnego. Państwo straci rację bytu w tych nowych warunkach społecznych, a funkcje jego obejmą związki syndykatów w skali ogólnie społecznej. W pracy p. t. „Heroiczna wspólnota narodu” autor mówi o Polsce na tle kapitalizmu epoki imperialistycznej.

Terytorjum Polski zamieszkuje 31% mniejszości narodowych, o tem p. Stachniuk wie, lecz utrzymuje, że wystarczy, gdy przyszłość Polski budować będą sami Polacy. Nie precyzuje tego, co należy zrobić z mniejszościami zamieszkującymi nasz kraj, lecz wymownym jest jego twierdzenie, iż czas już zerwać z ideałami humanitaryzmu. A więc — walka z mniejszościami i walka z „kołtunerją”. Lewa kołtunerja otumania proletariata marksizmem, prawa kołtunerja kastruje młodzież nacjonalistyczną w obozie starej enedecji. Społeczeństwo

musi być jednolite, co się osiągnie, przez proletariacką organizację społeczeństwa i form życia gospodarczego z ideałami kultury narodowej. Założenie dość mgliste, za to metody nie pozostawiają wątpliwości. „Musimy się nauczyć nienawidzić, gdyż uczucie to jest niezbędnym czynnikiem pełni duchowej jednostek i mas”. Autor uważa że dotychczas była u nas „inflacja miłości, z którym to kalectwem duchowym wchodziliśmy w niewolę 18 wieku”. Niewola proces ten pogłębiła, a poezja romantyczna utrwalila go. — I tak dalej, w tym stylu... wypowiada się walkę tradycji, nawołuje się do poświęcenia i heroizmu. Płomienny nacjonalizm na kartach książki śleźnie się łączy z demokratycznymi postulatami, a słow nienaści ma wydać owoc zgody i zjednoczenia. Książka zastanawiająca i warta przeczytania. Młodzież błądzi, lecz jest w tem dynamika poszukiwania. We wstępie do „Her. wspólnoty nar.” — dr. Wiśniewski mówi: „wielką zdobyczą pokolenia niepodległościowego jest Państwo Polskie w jego dzisiejszej postaci. Ale jakże dużych ofiar i męki ducha wymaga dzisiaj nakreślenie i stwarzanie heroicznej

przyszłości. Zadanie to nieodwołalnie staje przed młodzieżą, dziś już w wieku męski wchodzącą”. Młodzież woła o przeorganizowanie socjalne, o sprawiedliwy podział dóbr. U jednych wypływa to z ukochania nęcej teorii marksowskiej, u innych z chrześcijańskiej miłości bliźniego. Jedni sprawiedliwość społeczną rozpatrują w kosmopolitycznej płaszczyźnie, inni zwracają ją do platformy nacjonalistycznej, lecz wszelkie kierunki obracają się dokoła problemu narodowego i kwestji społecznej nierówności. Odczuwa się wołanie o program, narastają pytania, na które trzeba znaleźć odpowiedź. Programem nie są namiastki ideologii i zlepkę sprzecznych doktryn polityczno - ekonomicznych, a odpowiedzi nie dadzą dzisiejsi ersatz — leade rzy młodzieży. W salach sądowych rzucano się oskarżenia, że starsze pokolenie nie dało młodzieży idei. Młodzi szukają i szukając błądzą, lecz pozytywnie ustosunkowują się do przyszłości polskiej i pragną wziąć na siebie odpowiedzialność za jej przyszłe losy.

A to jest zjawisko dodatnie.

Cz. M.

## Kobieta — laureatką Min. W. R. i O. P.

Przodujące stanowisko kobiet we współczesnej literaturze polskiej zdaje się być już zupełnie pewne. Ostatnie lata przyniosły nam przyznanie całego szeregu nagród literackich kobietom. Dąbrowska, Illakowiczówna, Pawlikowska, Dobaczewska (nagroda im. Filomatów w Wilnie) — ostatnio znowu Gojawiczyńska i Nałkowska.

W dn. 10 stycznia r. b. Pan minister oświaty dr Wojciech Świętosławski — wręczył Zofji Nałkowskiej nagrodę literacką Min. W. R. i O. P., przyczem wygłosił przemówienie, którego ostatnie słowa przytaczamy:

„...Sprawia mi też szczególną radość, że wręczę nagrodę kobiecie, która zajęła tak wybitne stanowisko wśród pisarzy współczesnych. Pomnażam pan! długi szereg nazwisk, wpisanych zaszczytnie do historii literatury polskiej, przyczyniając się jednocześnie do rozwoju ogólnoludzkiej kultury”.

Twórczość Zofji Nałkowskiej zbyt dobrze znana jest ogółowi kobiet, nie będziemy więc na tem miejscu omawiać.

Ciekawe jest jednak, co sama laureatka mówi o sobie. W Nr. 1—2 „Pionu” z dn. 11 stycznia r. b. w artykule poświęconym Zofji Nałkowskiej, autor Kazimierz Czachowski przytacza wyjątki z pism Nałkowskiej, dotyczących jej życia osobistego.

Oto, co pisze ona o swoim ojcu: „Dzięki ojcu od dzieciństwa zastałam wszystko gotowe i nie miałam przeciw czemu buntować się moją młodością. Było wiadome, że sprawy dzieci nie są w niczem godne lekceważenia i że o wszystko wolno się pytać. Kobiety powinny były mieć te same prawa, co mężczyźni, do chłopów trzeba było mówić „pan” i ludzie wszystkich narodów i wyznań byli sobie równi. Nie wolno było odprawiać w niczem żebraka, dla zwierząt trzeba było być dobrym. Własność była rzeczą wstydliwą, pieniądź, bogactwo — czemś podejrzanym i poprostu niewłaściwym. Tak było od początku, to było załatwione bez mego udziału i nie wymagało żadnych wysiłków. Z tej platformy mogłam sobie już łatwo iść w swoją własną drogę...”. O twórczości swej pisze Nałkowska: „Pisanie wynikało u mnie z tęsknoty za cieniem życia, za życiem innych ludzi. Myślałam o szczęściu tych miejsc, gdzie mnie niema. Myślałam o sobie — innej. O sobie — nie lepszej, nie szczęśliwszej, ale jakgdyby o sobie prawdziwej. Takiej, której wszystkie możliwości znalazły swoje drogi wyzwolenia, której wszystkie chęci się stały”. „W pierwszym okresie mego pisania miałam oczy obrócone włąb siebie — z surowym badaniem i jednocześnie z podziwem. W jednej książce pisałam tak: „Poprzez siebie jedynie można powziąć pojęcie o piękności świata, sobą poznać doniosłość życia i jego moc, sobą ogarnąć ciemności i światła duszy ludzkiej. Kochając teraźniejszość swoją, musi człowiek także kochać siebie, jako jedyny instrument poznania i zachwyty. Człowiek jest bowiem jedynym oknem swym, na nieskończoność”.

Takie jest stanowisko Nałkowskiej wobec rzeczywistości w okresie jej twórczości przedwojennej. Po wojnie następuje nowy okres w jej twórczości.

Nałkowska pisze tak o nim: „W książkach swych pisałam o miłości i myślałam, że każdy ma do niej prawo. Pisałam też o sztuce, o piękności filozoficznego myślenia... To się zmieniło, gdy wybuchła wojna. Świat okrecił się w swych posadach. Ujrzałam wtedy, czem jest drugi człowiek; czem są ludzie. Zobaczyłam rzecz, mało mi znaną: cudze cierpienie. Nowa serja mych książek jest inna — prawie jakgdyby pisał ją

## KRONIKA

— Nasze sprawy w prasie. „Myśl Narodowa” (organ endecji) z dn. 5 stycznia 1936 r. donosząc w art. „Pokłosie” o tem, że według spisu ludności na 100 mężczyzn wypadła w Polsce 123 kobiety — pisze dalej: „Statystycznie nie jesteśmy narodem więcej babskim, niż narody inne, ale czy tak jest również pod względem charakteru?”... „Przy obserwowaniu naszego życia nieraz narzuca się wniosek, że role pomieszały się, tak dalece mężczyźni okazują się babskami, a kobiety zuchami”... „Wyższe u nas, niż gdzieindziej, stanowisko kobiety w społeczeństwie nie ulega zdaje się wątpliwości. I nie jest to bynajmniej niezastępowane: na każdym kroku widzimy kobiety górujące charakterem”. Artykuł kończy się zdaniem: „A czegoż nam dziś więcej, jak charakteru — potrzeba?”

— Oplatek w Związku Legionistek. W ubiegłym tygodniu w środę 8.1 odbył się w Związku Legionistek tradycyjny Oplatek.

Po krótkim, serdecznym przemówieniu przewodniczącej Związku b. legionistki łamały się oplatkiem i składały sobie wzajemnie życzenia. W miłym nastroju, przy towarzyskiej herbatce upłynęła reszta wieczoru. Pieśni i deklamacje wierszy z czasów istnienia Ochotniczej Legji Kobiet budziły w pamięci uczestniczek żywe wspomnienie wspólnej żołnierskiej służby dla tworzącego się wówczas Państwa.

Jedną z najmilszych niespodzianek wieczoru był występ orkiestry uczniów Konserwatorium pp. Gedwilly Rafała, Tchorza Henryka, Sadowskiego Czesława i Nelli Czesława, którzy z dużą techniką i artystem odegrali szereg aktualnych utworów, zaco niniejszem w imieniu b. Legionistek raz jeszcze serdecznie im dziękuję. S.

— Całkowite równouprawnienie kobiet w Norwegji. Jak doniosły pisma w pierwszych dniach stycznia — rząd norweskij przedłożył na radzie królewskiej projekt zrównania kobiet z mężczyznami w dostępie do piastowania urzędów publicznych. Propozycja ta przewiduje możność powierzenia kobietom „lek ministerjalnych, sprawowania przez nie urzędów cywilnych, wojskowych, dyplomatycznych i nawet duchownych”. Tak się dzieje w „konserwatywnym” kraju północnym. A w iluż państwach, gdzie rząd uważa, że idzie w swych reformach z postępem wciąż jeszcze kobieta nie może się doczekać, by ją uznano za pełnoprawnego Obywatela Państwa — za pełnowartościowego człowieka!

Pomimo, iż jej wartości i zasługi są już najzupełniej wypróbowane...

— Sprostowanie: Do poprzedniego N-ru naszej kolumny wkładły się dwa błędy zecherskie we wzmiance p. t. „Jubileusz Bluszeń”. Zamiast słowa „tytułek” winno być „tytułunek”, a zamiast słowa „odkupić” — słowo: „odkryć” — co niniejszem sprostujemy.

Referat prasowy Z. P. O. K. wyraża głębokie współczucie członkini swej p. Lili Rożnowskiej spowodu śmierci jej ojca, ś. p. Aleksandra Rożnowskiego.

## STOŁOWNIA

Związku Fracy Obywatelskiej Kobiet przy ul. Jagiellońskiej Nr. 3/5 m. 3 podaje do wiadomości ogółu, że zdrowotanie (od 65 gr. do 1.20 zł.) obiady wydawane są codziennie od godz. 1 do 5 po południu.

PP. Członkniom przysługują zniżka 10%, pp. oficerom, urzędnikom i studentom abonamenty zniżkowe.

Stołownia przyjmuje zamówienia na wszelkie ciasta, sosy, zimne przekąski, gorące dania, po cenie kosztu z minimalnym doliczeniem za pracę.

Obstalunki odsyłane są do domu.

Organizuje się obiady i kolacje przydługie wycieczkowe itp. — w lokalu własnym, lub w lokalach wskazanych. Telefon Stołowni 17—61.

ktos drugi... Swoje myśli o wojnie najgłębsze przeświadczenia o tem, że wojna jest straszliwym złem, niezależnie od tego, o co się toczy, wyrażałam w książkach „Hrabia Emil” i „Tajemnice krwi”. Książka, pisana w Szwajcarji „Choucas” — zawiera nie pewnośc, ale jednak poczucie konieczności, aby nienawiść między narodami wygasła”.

„Czy twórczość jest radością? Ten mozoł, ten trud tak twardy, że wydaje się kamieniem, który upadł na życie i nie pozwala mu się odgiąć? Myślę, że tak. Że jest gorzką, trudną, głęboką radością, że jest niewątpliwym dobrem”.

I.

## Z sywetek kobiet piszących

### SIEDZI PRZY STOLIKU I MAŁA ZŁE

I tacy ludzie decydują o naszej kulturze? Nie, proszę pana, tego tolerować nie wolno!

Głos Janiny Prościńskiej urwał się na wysokości notce, która mogłaby właściwie nazwać piaskiem, gdyby nie to, że Janina Prościńska była znaną literatką. A literatki mogą wołać, nawoływać, grzmieć nawet, ale nigdy nie... pisać.

Jej towarzysz, poeta Darsz ziewnął dyskretnie i ze znużeniem wyszczył ze swej filiżanki resztkę czarnej kawy. Rozczłapał się po przepelnionej o tej porze cukierni, szukając rozpaczliwie kogoś, kto mógłby go uwolnić od nieciekawego towarzystwa. Ale jak na złość nikogo takiego nie było: Owszem, znajome twarze siedziały prawie przy wszystkich stolikach, ale zajęte rozmową, lub jedzeniem spoglądały z jakąś podejrzaniem napiętą uwagą wszędzie, tylko nie na niego.

Zrezygnowany, próbował zmienić temat rozmowy.

— Czy była pani na ostatniej rewji?

— Nie, nie byłam. I uważam, że żaden kulturalny człowiek nie powinien tolerować tego rodzaju sztuki. Przecież to oburzające — głos znow zaczął zdradzać niepokojące zdolności do mutacji. — Właśnie zamierzam w najbliższym czasie napisać artykuł o demoralizującym znaczeniu rewji dla publiczności.

— Hm, tak... — Darsz wolał nie dyskutować i nie narażać się na zatopienie oceanem słów i argumentów, nabrzmiewających już w ustach Prościńskiej. Znow poszukiwał w myśli czegoś nowego. Wybrał temat zdaje się najbardziej banalny i nieszkodliwy.

— Gdzie pani spędziła lato?

— Zdziwił się pan, ale w Krynicy. To tak nie pasuje do mnie, prawda? Te modne, natłoczone nadzwroiska... Ja, która zawsze zaszywałam się gdzieś na głuchej wsi, by móc wypowiedzieć po pracy, w tym roku postanowiłam poświęcić się

i zbadać na miejscu skandaliczne stosunki, panujące w naszych kurortach. Wyszys pensjonatów. Ceny produktów i inne niedopuszczalne rzeczy. Zobaczysz pan, jaką rewolucją staną się moje artykuły. Poruszy się trochę tych naszych zaspawanych, leniwych snobów.

Prościńska zapaliła się. Ceglaste rumieńce odcięły się symetrycznymi kołami od zwykłej żółtości jej twarzy.

— Pardon! — zabrzmiało najczystsza polską francuszczyzną koło stolika. Jakś przechodzący młodzieniec strącił leżący na krześle kapelusz Warszawy. Warsz spojrzal i nagle chwycił młodzieńca za rękę.

— Pan Wacław! Jak się macie kolego? — degradował sam siebie do poziomu trzeciorzędnego dziennikarzyni. — Dawno nie widzieliśmy się! Pani pozwoli, pan Wacław eee... przepraszam.

— Kwiatkowski — poddał zdziwiony trochę lecz zadowolony z zaszczytnego wyróżnienia mło dzieńcie.

— Właśnie. Kwiatkowski. Niech pan siada z nami. Pani Prościńska opowiada właśnie niezwykle zajmujące rzeczy.

— Pani Prościńska? — rozpromieniło się uśmiechem młodzieńcze oblicze. — O, jak się cieszył! Dawno marzyłem o poznaniu pani.

Rozbawiony błysk w spojrzeniu Warsz zniknął szybko pod zatroskanym grymasem.

— Ja państwa na chwilę przepraszę — podniósł się z krzesła — wróć za 10 minut. Muszę tylko omówić z radcą Kiełskim pewną ważną sprawę. Pani wybaczy...

Sklonił się, zalawirował między stolikami i zniknął. Jeszcze z oddali dobiegały go słowa Janiny Prościńskiej:

— Wie pan, nie rozumiem wprost jak można... Dalszego ciągu nie był ciekaw.

M. Tomska.



# Tabela loterii

**Z DNIA 16 STYCZNIA**
**I-e i II-e ciągnięcie  
GŁÓWNE WYGRANE**
**Zł. 50.000 na nr.: 117633.**
**Zł. 20.000 na nr.: 142621**
**Zł. 10.000 na nr-y: 4248 55018 165661**
**176163**
**Zł. 5.000 na nr-y: 9683 33701 51651**
**66583**
**Zł. 2.000 na nr-y: 4656 9488 18762**
**18559 32711 33296 39351 60256 62949**
**63953 70704 85215 94888 108513 113552**
**119576 131841 133052 138925 147789**
**146134 188565**
**Zł. 1.000 na nr-y: 6411 7626 10422**
**18653 25340 26155 28689 28901 33800**
**33274 39678 39857 40468 50508 50638**
**59087 59517 60453 62161 72037 94948**
**100275 109599 107654 113552 122153**
**121885 130518 134975 145531 147163**
**149004 150813 150575 151291 154067**
**164142 166935 192940 193426**
**Po zł. 200**
**34 597 624 784 893 929 99 1176 87 211**
**267 465 740 51 87 95 842 54 978 2010**
**111 349 467 301 14 619 725 55 93 828**
**3022 53 110 340 459 598 604 903 4011 35**
**91 387 90 812 54 633 708 991 55 68 5006**
**232 40 476 603 14 26 54 83 716 45 852 61**
**952 6004 61 233 332 35 748 892 968 7076**
**87 101 37 210 358 49 423 54 62 536 74**
**609 50 75 869 8085 151 471 500 774 877**
**995 9028 151 58 522 54 62 637 822 30 89**
**10007 274 420 82 521 674 753 873 85**
**975 92 11305 499 527 65 738 813 943**
**12858 63 425 58 91 92 540 78 735 97 99**
**975 89 13024 228 63 404 515 35 604 721**
**14046 59 265 407 11 42 544 710 884 15058**
**152 209 56 76 84 372 489 543 774 82 800**
**7 23 27 948 16039 68 105 52 387 93 434**
**36 733 21 86 17000 38 67 232 346 462**
**596 901 32 18023 34 90 98 195 352 73**
**436 573 611 84 728 63 67 92 907 19062**
**83 125 245 345 596 860 971 83**
**20022 186 201 86 331 431 949 21235**
**314 69 441 48 916 17 23091 94 148 254**
**484 700 857 78 934 23015 58 212 65 81**
**85 399 420 573 81 702 98 24500 61 311**
**471 590 665 71 5885 929 63 75 86 25082**
**626 707 907 26032 100 46 612 60 708 918**
**70 71 37 27006 135 95 275 471 508 734**
**965 28830 137 42 89 235 396 453 588 673**
**78 908 82 29043 168 218 62 359 711 32**
**45 868 909 31 43 69**
**30081 186 208 26 34 507 675 700 46**
**58 37031 241 46 320 447 83 502 46 69**
**771 833 82 32030 65 84 157 329 61 604 46**
**50 706 813 38 56 912 33050 144 98 243**
**51 62 347 71 522 83 719 64 63 78 98 334**
**61 924 28 45 71 93 34147 83 240 91 95**
**397 472 545 634 35000 100 74 237 374**
**616 770 839 62 88 36024 185 263 87 373**
**1473 634 830 946 76 37225 421 509 604 11**
**763 95 832 962**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**18003 71 137 251 56 377 497 805 936**
**124 923 44 19022 24 340 533 69 732 807**
**938**
**20005 55 176 827 40 21399 492 707**
**812 33 22749 23316 55 687 24169 225**
**781 25464 679 928 26173 618 27048 60**
**135 240 483 507 41 99 28255 793 29081**
**92 255 86 356 57 87**
**30012 219 500 727 31148 355 461 562**
**890 32015 74 188 363 447 668 796 33096**
**174 310 488 620 44 758 859 976 34140**
**306 74 82 859 35358 496 563 64 747 920**
**36123 59 92 546 37036 129 578 743 980**
**38595 39008 422 520 28 661**
**40169 235 301 557 660 707 75 924 56**
**41085 97 194 217 306 605 42143 323**
**43100 356 61 95 447 53 71 607 44040 66**
**338 997 45165 542 634 839 46191 547**
**47010 226 368 473 98 964 48024 31 148**
**270 99 427 691 705 813 932 49009 30**
**250 74 608 35 65 791 864**
**50124 477 535 788 906 73 51072 135**
**799 836 921 52091 131 322 431 532 53057**
**236 737 927 54071 114 201 388 454 80**
**596 714 816 55021 53 93 292 417 35 538**
**629 56006 307 30 942 57184 216 302 472**
**517 97 612 912 58298 445 742 59172 86**
**452 777 835**
**60887 61075 109 282 305 401 559 62**
**903 62148 58 493 630 772 82 63274 417**
**525 652 766 869 905 6 64627 701 36 853**
**65071 386 568 733 66364 823 992 7574**
**661 840 959 68182 211 365 951 69108 9**
**540 63 796 889**
**70208 41 730 42 50 71024 51 103 239**
**422 72060 412 575 82 73286 610 74175**
**209 30 233 414 69 697 858 75002 396**
**749 841 67 921 42**
**77426 709 26 78244 79119 70 320 554 656**
**80079 240 309 82 846 766 899 81165**
**212 749 812 82461 797 83218 655 95**
**84185 313 72 766 975 85005 35 351 964**
**86130 93 295 469 525 70 645 744 87145**
**369 450 97 563 738 83567 636 836 917**
**89098 520 59 679 707 885**
**90172 533 797 860 91150 216 312 422**
**47 548 646 68 984 92393 415 879 995**
**93004 174 323 427 38 835 76 94139 304**
**560 780 95092 260 672 827 96102 59 282**
**322 603 26 63 771 860 924 65 97068 87**
**213 47 531 733 862 99083 291 558 674**
**823 47 99050 539 54 769 908**
**100088 130 238 362 427 531 101124 42**
**77 345 635 722 45 805 976 97 102400 936**
**69 103069 439 717 902 104199 428 56**
**807 955 91 105173 762 988 106148 79**
**943 107136 279 360 454 691 942 108907**
**109196 99 708**
**110021 32 187 394 111410 721 26 37**
**922 112261 436 46 502 789 976 113115**



## Z muzyki

Recital skrzypcowy  
Dawida Ojstracha

W szeregu bardzo licznych w tym mieście koncertów, onegdaj wystąpił młody artysta sowiecki. Dawid Ojstrach, jeden z laureatów międzynarodowego konkursu im. Wieniawskiego.

W zeszłym sezonie, po pierwszym występie tego skrzypka w Wilnie, można było stwierdzić, jak wysoki był poziom tego konkursu, skoro tak utalentowany artysta, jak Ojstrach nie był jeszcze zaszczycony pierwszeństwem bezwzględnie.

Obecnie daje się zauważyć w grze Ojstracha większe pogłębienie wyrazu: brak tej cechy poprzednio nadawał jego interpretacji charakter zbyt nieobiektywnej, miejscami zaś wręcz graniczącej z oschłością.

W teraźniejszym stadium rozwoju talent Ojstracha stawia go w rzędzie pierwszorzędných wirtuozów. Jego środki techniczne we wszystkich swoich czynnikach składowych dają obraz najwyższego opanowania sztuki skrzypcowej (gdymy nie niedostateczne urozmaicenie zmian dynamicznych, spowodowane stałym prawie utrzymywaniem nasilenia dźwięku w mezzo-forte, bez właściwego stosowania odcieni piano — grze Ojstracha nie można postawić żadnych zarzutów pod tym względem). Zalety zaś jego interpretacji pod względem wysoce muzycznego frazowania, wyrazistości rytmicznej i bujnego temperamentu, ożywiającego tę produkcję w granicach dobrego smaku, utrzymują słuchacza pod wrażeniem estetycznym wysokiej miary. Swoboda techniczna Ojstracha odsuwa popisowy czynnik niektórych wykonywanych dzieł na korzyść ich głębszego, muzycznego znaczenia. W całym programie artysty — od klasyków począwszy (Tartini, Corelli), poprzez Mendelssohna (koncert e-moll), na współczesnym Szymanowskim kończąc („Fontana Arethusa”) — wszędzie ujęcie stylowe i wyraz znalazły ujęcie właściwsze. Akompanjował na fortepianie bardzo sprawnie p. Wsiewołod Tołstoj.

A. Wyleżyński.

## TEATR NA POHULANCE

Dziś o godz. 8-iej wiecz.

## Mieszczanin szlachcicem

## Teatr i Muzyka

## TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.

— Dziś, w sobotę dn. 18.1 o godz. 8 wiecz. wjemy po raz trzeci w Teatrze na Pohulance komedję w 3 aktach Moljera, należącą do najwybitniejszych dzieł klasycznego repertuaru komediowego „Mieszczanin szlachcicem”.

— Niedzielną popołudniową. Jutro, w niedzielę dn. 19.1 o godz. 4 dana będzie na przedstawienie popołudniowe doskonała sztuka współczesna Trigera „Szczęśliwe małżeństwo”. Ceny propagandowe.

— Drugi i ostatni koncert A. Ginzburga. — Jutro, w niedzielę dn. 19 o godz. 8.15 wiecz. wystąpi po raz drugi i ostatni w Teatrze na Pohulance znakomity pianista sowiecki Grzegorz Ginzburg. Program całkowicie zmieniony. Ceny od zł. 1.30 do 5.40.

## TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.

— Występy Elny Gistedt. Dziś po raz drugi grana będzie słynna op. Falla „Królowa miljarów” z Elną Gistedt w roli tytułowej, oraz Stawa Bestani i M. Wawrzakowiczem na czele całego zespołu artystycznego.

— Jutrzejsza popołudniowa w „Lutni”. — Jutro, o godz. 12.15 pp. po raz ostatni grane będzie widowisko w 6 obrazach dla dzieci, o pięknej i podniosłej treści „Mały gazeciarka”. Ceny minimalne od 15 gr.

W sobotę 25 b. m. o g. 5 pp. widowisko ze śpiewami i tańcami p. t. „Leosia Puciatówna”. — Jubileusz Józefa Ciesielskiego został wyznaczony na piątek 31 b. m. Grana będzie „Bajadera”.

## TEATR „REWJA”, ul. Ostrobramska 5.

— Dziś, w sobotę, przedostatni dzień programu rewjowego p. t. „Romanse cygańskie”. Początek przedstawień o godz. 6.30 i 9-iej.

REWJA „WESOLY MURZYŃ”. Ludwisarska 4. Dziś nowa wielka rewja tryskająca humorem p. t. „Zastaw się a postaw się” w 2 częściach i 18 obrazach.

Początek codziennie o godz. 6.30 i 9 w. W niedzielę i święta o godz. 4. 6.30 i 9 wiecz. Ceny wejściowe od 25 gr.

## KRONIKA

Sobota  
18  
Styczeń

Dziś: Katedry św. Piotra

Jutro: Henryka B. W.

Wschód słońca — godz 7 m. 35

Zachód słońca — godz 3 m. 24

Sposzrzenia Zakładu Meteorologii U. S. B. w Wilnie z dnia 17.1. 1935 r.

Ciśnienie 758  
Temperatura średnia — 3  
Temperatura najniższa — 10  
Temperatura najwyższa — 3  
Opad —  
Wiatr połudn.-wsch.  
Tend.: spadek  
Uwagi: pogodnie.

## BIBLIOTEKI I MUZEA:

— Biblioteka im. Tomasza Zana (ul. Wielka Pohulanka 14-15) — codziennie, godz. 10-20 — poniedziałek — 13-20. Biblioteka Uniwersytecka — g. 9-15 — czytelnia czasopiśmiennicza i publiczna do 20. Biblioteka Państw. im. Wróblewskich (Zygmuntowska 2) w dniu powszednim g. 9-15 i 18-21.

— Biblioteka Wiedzy Religijnej i Czytelnia czasopiśmiennicza — Zamkowa 8, 1 p. — środy i soboty, g. 16-19.

— Biblioteka i Czytelnia R. W. Z. A. Celsa Konrada — Ostrobramska 9, otwarta codziennie od godz. 17-19. (Czasopisma artystyczne i literackie polskie i w obcych językach).

— Muzeum Archeologiczne Przedhistorycznej USB. (Zamkowa 11) — poniedziałek i czwartki 12-14, wtorki g. 16-18; Muzeum Etnograficzne USB. (Zamkowa 11) — wtorki i środy — 12-14 — piątki 16-18; Muzeum Przyrodnicze USB (Zakretowa 23) w niedzielę i środy — godz. 11-14; Muzeum Towarzystwa Przyjaciół Nauk (ul. Lelewela) — niedziela — godz. 12-14; Muzeum Białoruskie (Bazylija, Ostrobramska 9) — codziennie — oprócz dni świątecznych — g. 9-12, w niedzielę i święta — po uprzednim porozumieniu się z Dyrekcją. Biblioteka w dniu powszednim oprócz poniedziałków — g. 12-15; Muzeum Ikonografii Wilna i Zbiórów Maseńskich (Zygmuntowska 2) w soboty — g. 12-15.

## DYŻURY APTEK:

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: 1) Chrościńskiego i Czaplińskiego (Ostrobramska 20); 2) Chomiczewskiego (W. Pohulanka 25); 3) Miejska (Wileńska 23); 4) Filemonowicza i Maciejewicza (Wielka 29); 5) Zasławskiego (Nowogrodzka 89); 6) Szantyr (Legjonów 10); 7) Zajczkowskiego (Witoldowa 22); 8) Paka (Antokolska 42).

## RUCH POPULACYJNY:

— Zarejestrowane urodziny: 1) Kukulowicz Tadeusz-Ryszard; 2) Dowojwiro Arkadiusz-Zenon; 3) Papiszewska Irena; 4) Wojtkiewicz Robert-Marjan; 5) Radzkówna Henryka; 6) Rusov Deonizy.

— Zasiadający: Borejko — Litwinowiczówna Florjanna; 2) Teodorowski Bolesław — Bako Bronisława; 3) Turski Zbigniew — Szukówna Jadwiga; 4) Jasienowicz Franciszek — Chusewiczówna Janina.

— Zgony: 1) Pelskowski Tadeusz, lat 8; 2) Zebertowicz Franciszek, robotnik, lat 44; 3) Kaplańska Lea, lat 4; 4) Różnowski Aleksander, notariusz, lat 61; 5) Iwanyczkówna Julja-Zofia, lat 53.

## PRZYBYLI DO WILNA.

— Do Hotelu St. Georges: Chomiaków Wiktor, obywat. ziem. maj. Kwatycze; Korzeniowski Luejan, lekarz z Grodziska; Mjr. Borycké Romuald z Baranowicz; Świętorzecki Karol, ziem. z maj. Jachimowszczyzna.

## SMIERTELNA BÓJKA.

W dniu 16 b. m., o godz. 17 do piwiarni Pruszyńskiej przy ul. Nowogrodzkiej 127, przyszedł pijany Mielch Kimbort (Świerkowa 2), z zawodu rzeźnik i wszczął kłótnię z Janem Markowskim, Franciszkiem Zebertowiczem i Tomaszewiczem (imienna narazie nie ustalono). Po wyjściu z piwiarni Kimbort zadał kilka ran nożem Zebertowiczowi, który przewieziony do szpitala żydowskiego, zmarł o godz. 19. W czasie awantury żona Kimborta, Zofia, usiłowała powstrzymać męża, lecz została również zraniona nożem w prawą rękę. Umieszczono ją w szpitalu żydowskim w stanie, nie budzącym obaw o życie. Kimborta zatrzymano i osadzono w areszcie.

## MAŻ...

W szpitalu Sw. Jakóba ułokowano dotkliwie pobita Mulwinę Zruchnowa (Trakt Ejszyski 10). Zmasakrował ją mąż, gdy powrócił pijany do domu.

## BUTELKA BYWA NIEBEZPIECZNA.

W spółdzielni przy ul. Nowoswieckiej z wielką siłą eksplodowała butelka napełniona jakimś płynem. Odlamami szkła został dotknięty ranny Sergiusz Urbanowicz (Nowoswiecka 10), którego pogotowie ratunkowe przewiozło do szpitala.

## JODYNA.

Przy ulicy Słowiańskiej 12, zatrut się jodyna 27-letni właściciel domu Bazyli Orzechycki. Po gotowie ratunkowe przewiozło go do szpitala sw. Jakóba.

## SPRAWY AKADEMICKIE.

— Przygotowania akademików do manifestacji protestacyjnej. W dniu 16 b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. W. Świerzewskiego, prezesa Bratniej Pomocy U. S. B. zebranie międzyorganizacyjne w związku z mającym się odbyć w dn. 18 b. m. o godz. 18, wieceni ogólno-akademickim w sprawie prześladowania Polaków na Litwie. Reprezentowane były 23 organizacje akademickie. Ustalono program i szczegółowe techniczne wycie.

W dniu 19 stycznia b. m. całe Wilno przyciąga się w wspólnym akordzie protestu przeciw uciskowi 200.000 Polaków w Litwie.

W związku z powyższą akcją Zarząd Akademickiego Koła Polskiej Macierzy Szkolnej wzywa wszystkich członków Koła do wzięcia udziału w manifestacji. Zbiórka wszystkich członków nastąpi w lokalu Koła w dniu 19-go stycznia r. b. o godz. 11.30, skąd wyruszy na plac Łukiski.

## ZEBRANIA I ODCZYT.

— Zbiórka Legionistów. Zarząd Związku Legionistów wzywa wszystkich swych członków, by wraz z rodzinami wzięli udział w wiecu protestacyjnym, mającym się odbyć w niedzielę dnia 19 b. m., o godz. 12.30.

Zbiórka o godz. 12.15 na pl. Łukiskim przy sztandarze Związku.

## ZE ZWIĄZKÓW I STOW.

— Ze Związku Peowiaków. Zarząd Koła Zw. Peowiaków w Wilnie wzywa wszystkich członków do wzięcia udziału w wiecu protestacyjnym przeciw uciskowi ludności polskiej na Litwie Kowieńskiej. Zbiórka wszystkich członków w dn. 19.1 r. b. odbędzie się w lokalu związku (plac Orzeszkowej 11), o godz. 11.30.

— Zarząd Związku Sybiraków Okręgu Wileńskiego zawiadamia, iż w dniu 19 stycznia 1936 r. w lokalu związku (Wilno, ul. Orzeszkowej 11) odbędzie się Doroczne Walne Zebranie Członków Okręgu Wileńskiego. Na porządku dziennym: sprawozdania, wybory, sprawa organizacji Koła Piątków, wolne wnioski. Początek zebrania o godz. 17.

— Rada Towarzystwa Prawniczego im. Ignacego Daniłowicza komunikuje, że dnia 20 b. m. o godz. 8-iej wieczorem w gmachu Sądów, Mickiewicza Nr. 36 odbędzie się odczyt prof. dr. Emila-Stanisława Rappaporta, sędziego Sądu Najwyższego na temat: „Nowa Konstytucja Polska jako punkt wyjścia polskiej myśli prawniczej”. Goście mile widziani. Wstęp wolny.

## RZEMIEŚNICZA

— Wystąpienie kuźnierzy żydowskich z centralnego Związku Rzemieślników. Sekcja kuźnierzy, w liczbie 61 osób nadesłała do Centralnego Związku Rzemieślniczego pismo, z zawiadomieniem o wystąpieniu całej sekcji ze Związku i utworzeniu własnej organizacji.

Zarząd Związku zamierza wszcząć rokowania z kuźniercami, by zaniechali swego projektu.

## SPRAWY ŻYDOWSKIE

— Akademia ku czele 100-lecia urodzin Sz. J. Abramowicza. Z inicjatywy Związku Literatów Żydowskich w środę odbyła się w sali konserwatorium uroczysta akademja ku czele 100-lecia urodzin twórcy nowoczesnej literatury żydowskiej Sz. J. Abramowicza Mendele Mochejr Sforim.

Akademja została otworzona odegraniem ody ku czele Mendele przez orkiestrę „Makabi” pod kierownictwem p. Teitelbauma, poczem adw. Józef Czernichow wygłosił referat p. t. „Mendele na tle swej epoki”. M. Szalit: „Mendele i jego dzieła”, red. Z. Rejzin; „Mendele jako twórca stylu literackiego w jidisz”, red. A. Mark; „Mo-

## Podziękowanie

Ią drogą wyrażam serdeczne podziękowanie dr. A. Goldmanowi za skuteczne leczenie i troskliwą opiekę nad moją żoną Esterą, w czasie jej pobytu w lecznicy „Miszmeres-Chojlim”.

Zawdzięczając Jego wiedzy lekarskiej chora została uratowana od grożącej jej śmierci.

Aron Altszuler

menty socjalne u Mendele”. Poeta wileński Lejzer Wolff odczytał dwa wiersze poświęcone Abramowiczowi.

W drugiej części akademji: odśpiewał chórowy wytrawnym kierownictwem p. A. Słepa kilka pieśni, zbierając od licznie zebranej publiczności frenetyczne oklaski Fryda Witalina, uświetniona artystka „Trupy Wileńskiej”, recytowała z wielką swadą i humorem dwa fragmenty z dzieł Abramowicza „Fiszkie der Krumer” i „Szojme reb Chajms”, p. Bela Karp-Riwia odśpiewała dwie pieśni, poświęcone Mendele, pp. B. Kremer, K. Brojdo i M. Ran, w szczególności dwaj pierwsi bardzo udanie zademonstrowali kilka inscenizacji z dzieł Abramowicza „Masoejo Binjamin Haszliszi”, poczem orkiestra Makabi pod batutą młodego i świetnie zapowiadającego się kompozytora wileńskiego p. Teitelbauma odegrała muzyczny montaż, parodię na temat „Masoejs Binjamin Haszliszi”, powieści, którą w r. 1885 przetłumaczył z żydowskiego Klemens Junosza na polski.

Sala Konserwatorium obwieszona była obrazami i karykaturami postaci i bohaterów z dzieł Abramowicza pędza żyd. malarza wileńskiego p. Szera.

Akademja jubileuszowa ku czele twórcy literatury żydowskiej wypadła niezwykle udanie, a bogaty i dobrze dobrany program spotkał się u licznie zebranej publiczności z wielkim zrozumieniem i uznaniem.

## RÓŻNE

— Pani A. P. Wygodzka na podstawie zezwolenia Kuratorium prowadzi nowoczesną powszechną szkołę rozwojową (I i II kl.).

— Podziękowanie. Zarząd Koła Peowiaków w Wilnie składa serdeczne podziękowanie Panu Dowódcy 5 p. p. Leg. za bezpłatne udzielenie orkiestry na „Opalek Peowiacki”.

— Automat telefoniczny w A. Z. S-je. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów komunikuje, że w lokalu Akademickiego Związku Sportowego w Wilnie, przy ul. Św. Jankowej 10 został zainstalowany automat telefoniczny do użytku publiczności.

— Wycieczka P. T. K. W najbliższą niedzielę — do Muzeum Przyrodniczego, ul. Zakretowa 23. Zbiórka w ogródku przed Katedrą o 11.45.

## NADESLANE.

— WOJNA WŁOSKO-ABISYŃSKA W OK. NACH F.M.Y. „ODYNIEC”. Niemalże sensacją dla Wilna jest piękna dekoracja okna wystawowego F.m.y. „T. Odyniec” ul. Wielka 19 — Odsłonięte okna wystawowe tak bardzo popularnej firmy w Wilnie gromadzą tak wielkie tłumy przed sklepem, że zupełnie jest czasami zatłoczony i chodnik i jezdnią. W oknach tych bardzo pomysłowo została odzwierciedlona obecna wojna włosko-abisyńska. Pomysłową dekorację jak i tanie ceny poszczególnych przedmiotów powinienn każdemu dostrzec. Podkreślić musimy, że F.m.y. „Odyniec” produkuje w urządzeniu wystaw i pomysłowości tych wystaw i może służyć całemu szeregowi kupców wileńskich jako wzór. — Zapylany przez nas kierownik tej Firmy jak idzie interes — odpowiada — bardzo pomysłowo — dajemy, niskie dostosowane do zredukowanych poborów, ceny, dobry towar i solidną obsługę. To też na tłumy klientów nie możemy narzekać.

## RADIO

## W WILNIE

SOBOTA, dnia 18 stycznia 1936 r.

6.30: Pieśń por. 6.33: Pobudka; 6.34: Gimnastyka; 6.50: Utwory poważno-popularne; 7.20: Dziennik por. 7.30: Trochę zoologii; 7.50: Program dzienny; 7.55: Giełda roln. 8.00: Audycja dla szkół; 8.10: Przerwa; 11.57: Sygnał czasu; 12.00: Hejnal; 12.03: Dziennik połud. 12.15: Muzyka lekka i salonowa; 13.00: Wolfgang Mozart — koncert; 13.25: Chwilka gosp. domow. 13.30: Muzyka popularna; 14.30: Orkiestra klubu mandolinistów „Sempere vivo”; 15.00: Rozwód — uowela Z. Rabskiej; 15.15: Mała skrzyneczka; 15.25: Życie kulturalne; 15.30: Orkiestra straży więziennej; 16.00: Lekcja jęz. franc. 16.15: Pieśni w wyk. Z. Zeyland-Kapusińskiej; 16.30: Skrzynka techniczna; 16.45: Cała Polska śpiewa; 17.00: „As pik i cztery damy” odczyt; 17.15: Nowości z płyt „Columbia”; 17.45: Świat naszych zwierząt; 17.50: Nasze miasta i miasteczka; 18.00: O Helence co poszła na tarki — śmich. 18.30: Program na niedzielę; 18.40: Kwadrans wiołoneczki; 18.55: Przegląd prasy rolniczej; 19.05: O nowych książkach Hedemanna wygl. B. Zwolski; 19.20: Chwilka społeczna; 19.25: Koncert rekl. 19.33: Wyniki ciągnięcia loterii państw. 19.35: Wiadomości sportowe; 19.50: Pogadanka; 20.00: Zareczyzny pod latarnią — operetka Offenbacha; 20.45: Dziennik wiecz. 21.00: Audycja dla Polaków z zagranicy; 21.30: „Guliver w Warszawie” w oprac. i reżyser. Ant. Bohdziewicz; 22.00: Koncert; 23.00: Wiadomości meteor. 23.05: Muzyka taneczna.

## Ofiary

Na pomnik Marszałka Piłsudskiego w Wilnie złożył w redakcji zł. 2 dr. med. A. Dereczyński z Komaj — zamiast życzeń świątecznych i noworocznych. Ofiara została przysłana w grudniu r. ub.

## Na wileńskim bruku



„PAN” — Dziś! Arcydzieło Dostojewskiego — Dziś początek o godz. 2-ej

# ZBRODNIA i KARA

(Prestuplenie i nakazanie) Film nagrodzony na Międzynarodowej Wystawie Filmowej w Wenecji W roli Prokuratora Harry BAUR, Raszkolnikowa - P. Blanchet, Scenia - M. Ozeray

NADPROGRAM: Kolorowy dodatek p. t. „KURZY MIECZ” oraz piękny dodatek rysunkowy i najnowsze aktualja.

**KATALOG PRASY R.P.**

1936

*bezpłatnie dla ogłaszających się*

LARUM BIURO OGŁOSZENI  
WARSZAWA KROLEWSKA 1

**BÓLU GŁOWY**  
KOWALSKINA

FABR. CHEM. FARM. AD. KOWALSKI WARSZAWA

**PRZY HEMOROIDACH**  
VARICOL

STOPKI WARSZAWA

**HELIOS** Już w następnym programie **Gary Cooper** oraz **Ann Harding** w nieśmiertelnym arcydziele Georgea Mouriera

**Peter Ibbetson** Reżyserja Hatawaya twórcy „Bengali”

**HELIOS** Najwspanialsza atrakcja sezonu. Największy festiwal taneczny świata! **WESOŁA ROZWÓDKA**

Król i królowa tanca **Fred Astair** i **Ginger Roger** wykonają ostatni przebieg „Continental”.  
2. Sensacja sportowa **MECZ BOKSERSKI** b. mistrz świata **MAX BAER** i gwiazda murz, **JOE LOUIS**  
Nad program: ATRAKCJE. — Początek seansów o godz. 4-ej, w sobotę i niedzielę od g. 2-ej

**TEATR REWII** **WESOŁY MURZYN** | Przedostatni dzień. Rewja Artystyczna Ludwisarska 4 tryskająca humorem w 2 cz. i 18 obraz.

**Zastaw się a postaw się** Na czele zespołu artystycznego ulubieńcy publiczności: **J. Grywiczówna**, **S. Grochowska**, **J. Granowski**, **Mlecio Mieczkowski**, **Balet** i in.  
Początek przedst. o 6.30 i 9-ej w., w niedzielę i święta o 4-6.30-9-ej. Ceny miejsc od 25 gr.  
ANONSI! W poniedziałek 20 stycznia premiera. Nowa wielka rewja art. „Używaj póki czas”

Polskie Kino „ŚWIATOWID” Mickiewicza 9 Niebawale powodzenie! Patriotyczny film najnowszej produkcji sezonu 1936/19 7 r.

**CHOPIN — Piewca Wolności**

Wzruszająca treść! Niezłomne melodie Chopinowskie. **Chopin jako bohater o Niepodległość Polski.** Uprasza się o punktualne przybywanie na początki seansów: 2-4-6-8-10.15  
(Uwaga! Każdy Polak musi zobaczyć to arcydzieło, osnute na tle powstania listopadowego)

**CASINO** | Dziś początek seansów o godz. 2-ej

Kolosalne powodzenie!

Dziś najmiłsza trzpiotka ekranu

**Franciszka GAAL**

w przepięknym filmie wiedeńskim

»KATARZYŃKA«

Humor! Pikanterja! Zabawa! — Wspaniały nadprogram



**REWJA** | Balkon 25 gr. Program nr. 55 **Romanse cygańskie**

Rewja w 2 częściach i 14 obrazach z udziałem: **JANKOWSKIEGO**, **Basi RELSKIEJ**, **ZAYENDY**, **OSTROWSKIEGO**, **OPOLSKIEGO**, **ŻEJMOWNY**, **ROSTAŃSKIEJ** oraz całego zespołu.

Codziennie 2 seanse: o 6.30 i 9-ej wiecz., w niedzielę i święta 3 seanse: o godz. 4.15, 6.45 i 9.15.

ANONS: Wkrótce gościnne występy najlepszej pieśniarki Warszawy **Talasy Puchalskiej**.

**OGNIKO** | DZIŚ! **CONRAD VEIDT** w wielkim erotycznym filmie p. t.

**BELLA DONNA**

Nad program : DODATKI DŹWIĘKOWE. — Początek seansów codziennie o godz. 4-ej pp.

Nr akt: 11/36.

**Obwieszczenie o licytacji ruchomości**

Komornik Sądu Grodzkiego w Mołodecznie **Leon Bielak** mający kancelarię w Mołodecznie przy ul. Starościńskiej 6 na podstawie art. 602 KPC. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 3 lutego 1936 r. od godz. 12 w Mołodecznie przy ul. Zamkowej odbędzie się licytacja ruchomości, należących do **Mowszy-Szymona Nowosadzkiego**, składających się z futra, 1 konia, 2 krów, siana, owsa, słomy, kartofli, woza, słupków, drania i drzewa opałowego oszacowanych na łączną sumę zł. 713 — Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia, 14. I. 1936 r.

(—) **L. BIELAK**, Komornik.

**SKLEP**

do wynajęcia i **LOKAL** odpowiedni na przedsiębiorstwo handlowe Wielka 33, u właścicieli.

**SPRZEDAM**

z powodu choroby restaurację w Lidzie. Oferty do administracji „Kurjera Wileńskiego” pod „Restauracja”

**Maszyna**

do szycia za 30 zł. Oglądać o godz. 12-ej do 3-ej po poł. Królewska 7/2 m. 13

**PIANINA**

FORTEPIANY nowe i okazjone pierwszorzędnych firm sprzedaje na dogodn. warunkach **H. ABELO** w Niemiecka 22 (front)

**Panią lub Pana**

ustosunk. wśród miejscowych lekarzy przyjmie poważna firma. Oferty z podaniem krótkiego życiorysu nadsył. do Biura Ogł. Sobola, Wileńska 8 pod „Pibne, Lampa-Nowość”

**Wdowa**

w starszym wieku samotna, emerytka, poszukuje emeryta z gotówką w celu matymonialnym. Oferty do administracji „Kurjera” pod „Emerytka”

**OBIADY**

przy rodzinie od godz. 1-ej do 3.30 po Pol. Uniwersytecka 4 m. 23

**B. NAUCZYCIEL GIMNAZJUM**

ul. Królewska 7-11 udziela lekcje i korepetycje w zakresie 8 klas gimnazjum ze wszystkich przedmiotów. Specjalność: matematyka fizyka, język polski

**DOKTOR MED. J. PIOTROWICZ-JURCZENKOWA**

Ordynator Szpita. Sawicza Choroby skórne, weneryczne kobiece Wileńska 34, tel. 18-66. Przyjmuje od 5-7 w.

**DOKTOR**

**Wolfson**

Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe Wileńska 7, tel. 18-67. Przyjm. od 9-12 i 5-8

**AKUSZERKA**

**M. Brzezina**

masaż leczniczy i elektryzacja Zwierzyniec, T. Zana, na lewo Główna ul. Grodzka 27

**AKUSZERKA**

**Smiałowska**

przeprowadziła się na ul. Wielką 18-7 tamże gabinet kosmetyczny, zabiegi, brzości, kurażki i wagi

**AKUSZERKA**

**Marja**

**Laknerowa**

Przyjmuje od 9 — 7 w. ul. J. Jasieńskiego 5 — 18 róg Ofiarnej (obok Sądu)

**ZAKŁAD PRZYJAZNY**

Męski i Damski **PUSZAS**

ul. Ostrobramska nr. 20 Roboty wykonuje solidnie, ondulacja trwałe

**Maszynistka**

wykwalifikowana, znająca pracę biurową — poszukuje pracy. Zgłoszenia do admin. „Kurjera Wileńskiego” dla M. P.

**Przybłąkała się**

suka-wyżel Odebrać: ul. Słoneczna 3-4

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA:** Wileńsk. Bisk. Bandurskiego 4. Telefon: Redakcji 79, Administr. 99. Redaktor naczelny przyjmuje od g. 2-3 ppół. Sekretarz redakcji przyjmuje od g. 1-3 ppół. Administracja czynna od g. 9-3, ppół. Rękopisy Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od g. 1-2 ppół. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9-1/2-3 1/2 i 7-8 wiecz.

Konto czekowe P. K. O. nr. 80.750. Drukarnia — ul. Bisk. Bandurskiego 4, telefon 3-40.

**CENA PRENUMERATY:** miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administr. bez dodatku książkowego 2 zł. 50 gr., zagranicą 6 zł.

**CENA OGŁOSZENI:** Za wiersz milimetr. przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst. 30 gr., kronika redakc. i komunikaty — 60 gr., za wiersz jednoszp., ogłosz. mieszkani. — 10 gr., za wyraz.

Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 8-mio łamowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadesłał” Redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.